

ЦѢНИ.

За абониране на вѣстника:

За година 14 л.

6 мѣсца 7 л.

въ странство за година 18 л.

За обявлениета:

1 стр. за гарм. редъ . . . 15 ст.

1 стр. 50 ст.

дружитъ стр. 30 ст.

За обявлениета на сѣл. приста-
ви съплаща по 10 ст. на дума,
ако се публикуватъ по три пж-
ти, или по 5 ст. ако се публи-
куватъ само по единъ пжтъ.

За многократно обявлениета се
правятъ отстъпки.

**АБОНАМЕНТЪТЪ СЕ СЪБИРА ВЪ
ПРЕДПЛАТА**

Записването на новъ абонатъ
става всѣкога отъ началото на
мѣсеца.

ЧЕРНО МОРЕ

ОБЩЕСТВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

ОСНОВАНЪ ВЪ 1891 ГОДИНА.

Излиза въ Четвъртъкъ и Недѣля.

— Единъ брой 15 ст. —

Всѣ права на свободата сѣ основани на правдата, за туй първата длъжностъ на свободата е да защитава правдата.

Стопанинъ П. ВОВЧЕВСКИЙ

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

къща въ селото Мусу-
бей, Добричко, състояща
отъ къща съ 4 стаи, една
отдѣлна одаи, дворъ отъ
10 декара, харманъ, една
двукаменна мѣлница (въ-
търница) около нея 5 дек.
праздно мѣсто, вжтрѣ въ
селото, и 120 кила една-
десетъ парчета ниви въ
околността му.

За споразумѣние чрезъ
администр. на в. „Черно
Море“.

ДО БАТАКЧИИТЪ.

Нѣкои отъ абонатитѣ се сърдѣ-
ли на агентитѣ ни, че вѣстникътъ
не излизалъ редовно и за туй
гледали да не плащатъ абонамен-
та си. Ако е думата за нередов-
ното излизане на вѣстника, ний
въ всѣки случай имаме повече пра-
во да се сърдимъ на тия абонати,
че не ний, а тѣ сж нередовнитѣ,
кито съ нахалното си отбиване
отъ заплащане причиняватъ нере-
довността на вѣстника. Не сме
вчераши вѣстникари, за да не сме
направили материални жертви за
редовността на вѣстника, като
сме вѣрвали, че го раздаваме на
честни и интеллигентни читатели.
Да се получава вѣстникъ и да не
се плаща редовно — това е без-
образие, възможно само между
насъ, българитѣ.

Не ще останемъ никому длъж-
ни, а срѣщу довършването на платив-
шитѣ г. г. абонати ще издадемъ
точно толкова броя, колкото слѣд-
ватъ, макаръ ако закѣснемъ да-
же и слѣдъ нова година, и само то-
гава ще прѣкаратъ издаването,
както вече обявихме.

Така щото, недѣйте се страху-
ва вий, треперящи надъ парата
или батанчи-читатели, че ще ви
изѣдемъ парицата. Ний сме губили,
губимъ и можемъ още малко да
загубимъ, до като излиземъ сѣ-
панъ съ чисто лице отъ тѣзи наль
на загубитѣ!...

Заповѣдаме и на агентитѣ си,
да не записватъ вече никакви но-
ви абонати, за да не се отварятъ
вече нови смѣтки. Имаме повече
отъ 2500 абонати, болшинството

на които добръ се грижи, за да
си продадемъ и дрѣхата, — доста
ни сж вече и тѣ...

ТРОИНОТО СЛОВО

на 19-й Октомврий 1895 г.

Г-да Прѣдставители,

Прѣзъ твърдѣ късото врѣме, кое-
то имаме миналата сессия на На-
родното Събрание за полезна зако-
подателна дѣятелностъ, вий извър-
шихте толкова работи пълни съ добри
сѣтинни за населението на милое ни
отечество, щото азъ и Моето пра-
вителство съ радостно нетърпение
очаквахме дохождането ви въ сто-
лицата на втора сессия. По тая
причина отъ все сърдце ви казвамъ:
Добръ дошли.

Г-да Прѣдставители,

Дълбоко проникнатъ отъ необхо-
димостта на систематическото въ-
трѣшно устройство на Държавата
ни, отъ нуждата да се турни нашето
законодателство на висотата, на коя-
то се намиратъ законитѣ на другитѣ
Европейски и свободолубиви народи,
Моето правителство е изработило и
ще прѣстави на вашето обещане
нѣколко законопроекта отъ пър-
востепенна важностъ. На първо мѣс-
то между тѣзи проекти стоятъ на-
казателни и търговски закони и
закона за чиновницитѣ.

Убѣденъ съмъ, Г-да прѣдставите-
ли, че вашия патриотизмъ, както и
сѣзнанието на това, косто длъжностъ
та ви палага и отечеството очаква
отъ васъ, ще ви накаратъ да упо-
требите всичкото си внимание и всич-
китѣ си старания за тѣхното изуча-
ване и гласуване отъ тѣзи сессия
на народното събрание. Съ не по
малко внимание ще имате да прѣг-
ледате и държавния бюджетъ за
приходите и расходитѣ на 1896 г.,
който, както и миналата година, е
напълно уравновѣсенъ.

Г-да Прѣдставители,

Съ задоволство констатирамъ, че
отношенията ни съ другитѣ Държави
сж приятелски и добри, и че благо-
дарение на това съ нѣкои отъ тѣхъ
сме влизли вече въ прѣговори за
сключване на окончателни търгов-
ски договори.

Г-да Прѣдставители,

Прѣзъ течението на тѣзи година,
въ изпълнение рѣшението на Народ-
ното Събрание, една депутация за-
мина за С.-Петербургъ и положи отъ

страна на Българския народъ зла-
тентъ вѣнецъ на гроба на О Божѣ
почившия незабравимий Царъ Алек-
сандръ III. Благоволенieto, което
Негово Императорско Величество Все-
российски Царъ указа на депутацита,
и добрий приемъ, който тя на-
мѣри както между правителствени-
тѣ кръгове, тѣй и между Русското
общество, ни служи за ручателство,
че съ постоянство и търпение отно-
шенията между Освободителката и
нашето отечество ще успѣятъ да се
подобратъ и да станатъ такива, как-
вито трѣбва да бѣдѣтъ.

Като призовавамъ Божнето благо-
словение на васъ и на вашия дѣла,
обявямъ втората сессия на осмото
обикновено Народно Събрание за
открита.

Ст. София, 19 Октомврий 1895 г.

Фердинандъ.

КОНЬОКРАДСТВОТО.

Въ България има дума „коньо-
крадство“, като занаятъ. Хората,
кито вършатъ този занаятъ, но-
сѣтъ име „коньокрадци“. А никакъ
не сж малко тия хора, които се
занимаватъ, прѣпитаватъ и дори бо-
гатѣятъ отъ този занаятъ.

Има ли нужда да се доказва то-
ку що казаното прѣдъ васъ, чита-
телю? Коньокрадството е вече раз-
вито у насъ до съвършенство и ед-
ва ли ще се намѣри пѣкой да не
го вижда, да не го чувствува, да
не го знае.

Влиянието на коньокрадството
върху стрѣмленieto на всички ни,
за подобряването на коньовѣдството,
се разбира много добръ въ такъвъ
случай. Като казваме „коньокра-
дството“ не трѣбва да забравяме, че
тѣзи дума събира въ себе си и
кражбата на *всѣкакъвъ* дребець, е-
дъръ, рогатъ и впрѣгатецъ добитѣкъ.
То ще каже, че влиянието на „коньо-
крадството“ се отнасява въобще
върху скотовѣдството.

* *

Минжлото това лѣто правител-
ството прѣдлагаше на разискване
въ окръжнитѣ съѣсти мнѣнието да
се издаде законъ за застраховане-
то на домашния добитѣкъ. Но туй
мнѣние не изглеждаше като прием-
ливо, защото практичността му се
оспорваше почти отъ всички.

Ний мислимъ, че сега, когато за-
конодателното тѣло засѣдава, за-
служва да се занимае сериозно съ
въпроса за отстраненieto на зана-

ята коньокрадство, като даде нѣкои
необходими и строги законоположе-
ния по него.

За тая цѣль трѣбва, споредъ насъ,
да се вземе въ съображение главно
начинътъ, по който коньокрадцитѣ
сѣмѣватъ да скриватъ прѣстѣпната
си печалба. Именно, трѣбва да се
уреди съ строги правила *доказване-
то на собствеността* върху до-
машния добитѣкъ.

Хората, които крадѣтъ чуждия
добитѣкъ, всѣкога разполагатъ съ
свидѣтелства отъ ресумата — фал-
шиви, разумѣва се. Туй дава да се
разбере, че сегашниятъ редъ за ку-
пуване-продаване на добитѣка е
съвсѣмъ негоденъ, защото допуща
злоупотребления, било отъ страна
на патоваренитѣ съ издаване до-
кументи службани, било отъ купу-
ватѣтъ и продавачитѣ.

Срѣщу това трѣбва да се
установи контрола. Може, на пр.,
да се печататъ свидѣтелства отъ
известна форма, по съдържане и
видъ, само въ държавната печатни-
ца и да се раздаватъ по кочани съ
смѣтка само на общинскитѣ кмето-
ве. Никоя друга печатница да нѣ-
ма право да печати, па и да не
може да печати, такива свидѣтел-
ства (тѣ да *приличатъ* на банкно-
титѣ). Освѣнъ това, да се запрѣти
продажбата на добитѣка, безъ да
бѣде на лице свидѣтелството за
собствеността. Инакъ, *вместа*
да бѣде въ пълно право да от-
немемъ добитѣка отъ всякого, който
нѣма и документа му. Така хванѣти
добитѣци, щомъ нѣма признаци на
друго особено прѣстѣпление, да се
продаватъ за смѣтка на хазната или,
по-добръ, на окръжнето, слѣдъ ед-
но бързо обявление въ вѣстницитѣ
съ срокъ до единъ мѣсець за връ-
щане на притѣжателя му, ако прѣд-
стави доказателства документални.

Домазлѣкатъ така смѣто да се
спадява съ документъ, щомъ доби-
тѣкъ достигне 6 мѣсеч. възрастъ.
За неиспълненieto на това, да се
глобява въ полза на окръжнето про-
изводителътъ съ равната стойностъ
на добитѣка.

* *

Нищо съвършенно и напълно об-
мислено не казахме. Нашето жела-
ние само е, да се обмисли за прѣ-
кръщанieto на коньокрадството, или
скотовѣдството, защото то се е о-
бърнало вече на занаятъ и гибелно
влияе, както върху всички вземани
мѣрки за подобряването на ското-
вѣдството въобще, така и върху
материалното подобряние на всѣки
земледѣлецъ частно.

ИЗХИ.

рия за
угъ пѣ-
и прѣд-
откри-
ни съ
ъ ний
ре-
мен-
арски-
да ли

ива
агенти. Вр
право мисли.

Ний се промисли въ единъ
минутъ брой, че за да
озво, да се проведигне пап-
налични, и морално и матери-
нално, необходимо нужно е да се ос-
нове поне единъ дѣйствиелно дост-
вѣстникъ съ капиталъ отъ 200 хи-
ляди лева, съставенъ отъ друж-
чрѣзъ акции. А безъ такъвъ вѣст-
никъ, безъ такъвъ капиталъ, за и одобря-
нието на журналистиката, естѣн-
ство отъ вѣстникарскитѣ агенции.
Правѣте, какъто щете, рѣшавайте,
разисквайте, практикувайте, се ще
дойдете до агентитѣ. Държава, като
държава, пѣма други срѣдства да
събира своитѣ земани, основани още
и на законъ, освѣнъ да има на вѣ-
ко мѣсто свой „бирникъ“, „агентъ“
и прч., та какво остава на журна-
листиката, която трѣбва да се спрѣ-
ква даже и съ държавата по нѣко-
га! — Единъ побратимъ казваше,
че подобрѣнието на журналистиката
зависѣло „главно“ отъ *правител-
ството!* Блазѣ му на ума, казваме
ние. Другъ побратимъ казваше, да
се махнѣло плащаньето на пощ. раз-
носки и други разни тегоби! Благо-
даримъ и на това голѣмо добро, кое-
то ще подобри вѣстникитѣ още по-
вече на число. Третий побратимъ
казваше, да сме се зарѣчили да не
даваме вѣстникъ безъ пари! Хубаво;
само че тогазъ ще останатъ вѣст-
никитѣ два-три, и отъ тѣхъ двата пра-
вителствени, защото ще трѣбва да
се спира вѣстника на абоната и кога-
то се свърши платения веднѣжъ срокъ.
Четвъртий побратимъ искаше да се
употрѣбятъ пощенски вѣстникарски
бонове! Желаетъ му да издава вѣст-
никъ съ тия бонове и да прокопса;
защото 80% абонати *отлагатъ* пла-
щаньето отъ днесъ за утрѣ и тѣмъ
ще трѣбва или да се спира или да
се *чака* и праща отново, та ще из-
лѣзе същото, като безъ агенти.

Ивижъ се нѣколко „мотиви“ про-
тивъ вѣстникарскитѣ агенции. Срѣ-
щу тия „мотиви“ нашата дума е,
че тѣ не говорѣтъ за отхвърляне-
то на прѣдложението, а говорѣтъ за
уреждањето на тия агенции сполуч-
ливо — нѣщо, което асѣмъ неспрѣ-
мѣнно ще трѣбва да стане урѣзъ
единъ Уставъ, утвърденъ отъ Кнѣза,
и другъ вѣтрѣщещъ правилникъ. Безъ
мжчпотни и прѣпитствия нѣма нищо
станало подъ небето и самото съ-
ществуванье на *законитѣ* не озна-
чава друго, освѣнъ отстраняването
на разнитѣ спѣхъ за напрѣдка.

Казватъ, на пр., че агентитѣ
щѣли да коштуватъ скѣпо. — Не е
вѣрно туй твърденье, защото, за да
се избѣгне този страхъ може да се
прѣвди въ устава, че *отначало* се
откриватъ всичко само 12 агенции
изъ България и относитѣ споредъ
нуждата и възможността, ще се от-
криватъ постепенно нови агенции.
Слава Богу, всички знаемъ поне про-
ситѣ аритметически правила и не
можемъ да направимъ смѣтка, колко
и какъ трѣбватъ агенции, отъ кой

окажѣ колко пари се даватъ на
журналистиката, колко абонати има
и прч. и прч. — Нема тука има нѣщо
страшно и мжчно? Вземѣте и напра-
вѣте една най-повърхностна смѣтка
за изданията, цѣнитѣ имъ, възмож-
нитѣ имъ абонamenti, исхвърлѣте на
половина за „батакъ“, отдѣлѣте 25%
и ще се испрѣчи прѣдъ васъ сума
отъ 6 цифри за бюджета на вѣст-
никарскитѣ агенции съ дирекцията
имъ. Направѣте и смѣтката на 12
агенции и дирекция, ще видите пе-
чала за фондъ около 20 до 40,000
лева на година, въ първитѣ години.
Туй не сѣ думи, а — смѣтки; и ний
пакъ казваме, че *може* да се откри-
ятъ поне по една агенция въ вѣсѣ-
ки окръгъ, безъ да се правѣтъ та-
кѣва икономии за сега.

Казватъ още, че агентитѣ щѣли
да пострадатъ отъ партизанствата.
— И това е напрасенъ страхъ. Ще
зависи много отъ директора на аген-
цитѣ, а нема не може да се избе-
ре свѣстенъ чорѣкъ, като му се да-
датъ 5-600 лева мѣсечно? Изборѣтъ
и назначението му може да стане
отъ конгреса или постоянния коми-
тетъ, който да изпълнява ролята на
така нарѣченитѣ „управителни съ-
вѣти“ въ по-капиталнитѣ дружества.
Освѣнъ туй, при вѣско оплакване
отъ нѣкой партненъ вѣстникъ, ще
се изслѣдва случката отъ директора
и постоянния комитетъ и ще се на-
казва или испѣжда виновни. Още:
въ устава ще се прѣвдидѣтъ редъ
правила върху събираньето на аб-
наментитѣ, а ще се запрѣти изрично,
да не смѣе никой агентъ да прѣпо-
ръчва тоя или оня вѣстникъ или
списание. Най-сетѣ, такива аген-
ции и не можѣтъ да прѣдпочитатъ
това или онова издание, когато иматъ
всичкитѣ пѣкъ задачата имъ е *само*
събиране абонamenti отъ *записанъ*
абонати. Който аресва нѣкое издание,
ще се запише — за агентитѣ е
безразлично туй: тѣ гледатъ само да
събиратъ пари за процента си и нѣ-
матъ защо да *прѣдпочитатъ* нѣкое
издание, а да *укораватъ* друго, про-
тивъ интереса си. Да агитиратъ пар-
тизански, значи, да събиратъ по-
малко пари, а това кой ще позволи?
Всѣки такъвъ агентъ — вѣнъ!

Още казватъ: излѣзвало въ та-
къвъ случай, че агентитѣ спомагатъ
за распространението на разни на-
чаври-вѣстници, които би трѣбвало
да умрѣтъ. — Никакъ не. Въ уста-
ва ще се прѣвди, че въ агенции-
тѣ се приематъ такива вѣстници
(чрѣзъ дирекцията, разумѣва се), кой-
то сѣ излѣзвали вече поне 3 мѣсе-
ца и иматъ по списѣтъ повече отъ
1000 абонати. Ако нѣкой вѣстникъ
излѣже за числото на абонатитѣ си,
събранитѣ сумми оставатъ въ поза
на вѣстникарската агентска касса,
а по-нататѣшното събиране се от-
казва. Туй малко ли е? Такова из-
лѣгванье ще компрометира издание-
то въ много скоро врѣме, щомъ ди-
рекцията прѣстане да събира аб-
наментитѣ му. Ний мислимъ, че „па-
чавритѣ“ не можѣтъ да иматъ ни-
кога до 1000 абоната, а издание,
безъ поне 1000 абонати, по-добрѣ
да не живѣе.

Нека да се съставятъ тѣзи аген-
ции съ гарантирани агенти, нека да
се прѣдостави право на постоянни
комитетъ, състоящъ отъ първи пи-
сатели, безъ разлика на партида, да
контролиратъ дирекцията и *он* се
произнасятъ за нейнѣмѣнето на
паскѣли-вѣстници въ агенцитѣ, —
и тогава виждѣ, да ли тия агенции

ще сѣ полезни и нужди, особено
при паданье и ставанье на кабинети.
Българскитѣ абонати именно по то-
зи редъ ще се свикне съ мисълта,
че ако получава вѣстникъ, *непрѣ-
мѣнно* и ще плаща, а нѣма вече
какъ да се потава, че не билъ ис-
калъ, че забравилъ, че не получа-
валъ редовно, че „сега“ нѣмалъ па-
ри, че ще прати направо „по-послѣ“,
че се прѣмѣстилъ и не поправилъ
адреса си, за да не го намѣрижѣтъ,
че вѣстникѣтъ не билъ редовенъ и
хиляди други отбивания.

Казахме, правѣте какъто щете,
нѣма да намѣрите по-практично срѣд-
ство отъ вѣстникарскитѣ агенции.
Журналистиката трѣбва да е неза-
висима и да си служи, още и за туй,
съ свои независими органи и срѣд-
ства. На което правителство му по-
нася, нека запачи тогава нѣкой аген-
ция или агентъ, ако иска да обѣр-
не цѣлия печатъ отгорѣ си.

Слѣдъ устройството на такива аген-
ции, ще дойде редъ *полека-лека* и за
устройството на вѣтрѣнно незави-
симо и свѣршено безпристрастно
корреспондентско бюро (при аген-
цитѣ), което да съобщава чрѣзъ
дирекцията на вѣстникитѣ *отри*
и *точни* свѣдѣния за обществен-
нитѣ провинциални повини, приклю-
чения, произволи и прч., и по този
начинъ да се образува вече и едно
по-свѣстно и много силно обществен-
но мнѣние съ добросвѣстна крити-
ка. И това е сѣщо възможно и по-
трѣбно особено за насъ, българитѣ.

—334—

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

ЗА

Нѣкои допълнения въ закона за наслѣд-
ството отъ 17-й Декемврий 1889 г.

На чл. 240 се прави слѣдующата
притурка:

При дѣлба на непокрити недвижими
имоти, ако не надминуватъ всичкитѣ
педнаесетъ хектара, наслѣдникитѣ отъ
мжжскъ полъ, всички или само нѣкои
отъ тѣхъ, иматъ право да задържатъ за
себе си дѣловетѣ, които се падатъ на
наслѣдникитѣ отъ женскъ полъ, като
заплатятъ стойността на тия дѣлове
по оцѣнение.

Оцѣнението се прави или по добро-
вольно съгласие или отъ едно вѣщо ли-
це, избрано отъ интересующитѣ се на-
слѣдници, а въ случай на несъгласие
върху избора, вѣщото лице, по молба
на нѣкого отъ интересующитѣ се, се
назначава отъ надѣжното сѣдилище.

На чл. 241 се пригугря слѣдующата
втора алинея:

Вѣско отъ наслѣдникитѣ може да
вземе участие въ търга като надавачъ.

На чл. 246 се притуря слѣдующата
втора алинея:

При съставянието на дѣловетѣ не се
допуска да се дѣлятъ нивитѣ на части
по-малки отъ петъ декара, — ливадитѣ
на части по-малки отъ три декара, а
гюловетѣ и лозята на части по-малки
отъ два декара.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

ЗА

Нѣкои измѣнения и допълнения въ закона
за гражданското сѣдопроизводство отъ
15 Декемврий 1891 г.

Чл. 859 се измѣнява, както слѣдва:

Не можѣтъ да се сквестиратъ и
продаватъ за дългъ, подъ страхъ на
недѣйствителностъ на извършенитѣ дѣй-
ствия и подъ солдарна отговорностъ
на сѣдебний Приставъ и на вискатели
за принажитѣ чрѣдъ, слѣдующитѣ
движими имоти на дѣжника:

1) Необходимитѣ за вѣско врѣме дрѣ-
хи, постелкитѣ, завивкитѣ и креватитѣ
на дѣжника и на семейството му.

2) Нуждитѣ за вѣсѣждено употре-
бяване сѣдове;

3) Храната и топливото въ количе-
ство, потребно за обдѣржанье семей-
ството въ растояние на четири мѣсеци

4) Иконитѣ и молитвеннитѣ книги;
5) Семейнитѣ и други принадлеж-
ащи на дѣжника книжи, съ исключе-
ние на цѣнитѣ;

6) Необходимата формена дрѣха на
лица, които се намиратъ на дѣйстви-
телна служба;

7) Киниги, оръдия, машини, инстру-
менти, сѣдове и снаряди, нужди на
дѣжника, за да може да управлява за-
нятията си, отъ които се прѣхранва,
до стойността петстотинъ лева;

8) Необходимитѣ за вѣскою стопанинъ
два коня, или два вола, или двѣ крави
или биволици впрѣгатни, по изборъ на
дѣжника, заедно съ една крава или
биволица, или петъ овци съ вълната
имъ, или три кози, съ нуждата за тѣхъ
храна за 4 мѣсеци зимни; ако ли дѣж-
никѣтъ нѣма впрѣгатенъ добитѣкъ, необ-
ходимитѣ единъ работенъ конь или му-
ле или магаре, заедно съ една биволи-
ца или крава или десетъ овци съ въл-
ната имъ, или петъ кози или една сви-
ня, по изборъ на дѣжника, съ необ-
ходимата имъ храна за четири мѣсеци;

9) Необходимото сѣме за посѣвяние
два хектара ниви, ако дѣжникѣтъ е
земледѣлецъ;

10) Принадлѣжащитѣ на окръзи и
на градеки и селски общини движими
имоти, които имъ сѣ необходими за да
можѣтъ да изпълняватъ възложенитѣ
имъ по законитѣ длѣжности.

Забѣлка: Распорѣжданието за о-
свобождение отъ проданъ за дългъ на
показанитѣ въ пунктове 7, 8 и 9 имо-
ти, губи силата си и не се прилага,
ако дългъ произхожда отъ осѣждане
на обезщетение, за подпалване, краж-
ба и злоупотребиление на общественни
пари, както и за убийство и осакати-
вание съ неспособностъ за работа, ако
семейството на убитий или осакатенъ
нѣма срѣдство за прѣхрана.

Чл. 974 се измѣнява така:

Когато висканието се обѣрне върху
необрани произведени, освободаватъ
се отъ секвестръ съгласно съ чл. 859:

1) Нуждното жито за поддѣржанье
на семейството чрѣзъ шестъ мѣсеци;

2) Сѣното, сѣмята, и зобѣта, нужд-
на за храна чрѣзъ четири мѣсеци зи-
мни на добитѣка, който не подлѣжи на
секвестръ, и

3) Сѣмето нужно за посѣвяние два
хектара ниви.

На чл. 979 се притуря слѣдующето:

Притурка. За да може да обѣрне
висканието си върху недвижими имотъ
на дѣжника, кредиторѣтъ е длѣженъ
да приложи на заявлението си до сѣ-
дебний Приставъ удостоверение отъ
надѣжното общинско управление, кое-
то да показва: 1) имотѣтъ, върху който
се обѣрва висканието, въ чие владѣ-
ние се намира и на чие име е запи-
санъ въ емлячната и данѣчната книга;
2) колко е емлячното оцѣнение на тоя
имотъ.

Общинскитѣ управления сѣ длѣжни
да издаватъ изискванитѣ по тоя членъ
удостоверителни, щомъ имъ се прѣд-
стави отъ нѣкое лице удостоверение
отъ страна на сѣдебний Приставъ, че
това лице има дѣжда да се спади съ
такива.

На чл. 996 се притурятъ слѣдующи-
тъ думи:

Въ противенъ случай трѣбва да му
се съобща съ призовка прѣписъ отъ
заявлението на вискателя.

На чл. 1005 се притуря слѣдующата
втора алинея:

Не само дѣжникѣтъ, а и жена му
и синоветѣ му можѣтъ да доказватъ, че
отъ доходитѣ на недвижими имотъ въ
растояние на три години може да се
исплати дългѣтъ съ лихвитѣ и разно-
скитѣ.

Чл. 1006 се измѣнява така:

Въ показанитѣ въ прѣдидущий членъ
случай дѣжникѣтъ или жена му или
синоветѣ му трѣбва да подадѣтъ зая-
влението си въ надѣжний сѣдъ чрѣзъ
сѣдебний Приставъ и на вискатели
най-късно до седмъ дни прѣдидущитѣ
на срока, назначенъ за извършване
публичната проданъ на описанитѣ имоти.

На чл. 1057 се притуря слѣдующа
втора алинея:

Ако нѣкой недвижими имотъ се про-
даде, безъ да се запази правилото, из-
ложено въ притурката на чл. 979, въ

такавъ случай съдебния Приставъ и вискательтъ солидарно отговарятъ за всички причинени вреди, загуби и разходи.

—333—

ЗАКОНО-ПРОЕКТЪ

за
санитарно-ветеринарната полиция.

ЧАСТЪ I

Общи положения.

Глава I

Болѣститѣ по добитѣна, които подлежатъ на ветеринарно-полицейски надзоръ.

Чл. 1. Болѣститѣ по домашния добитѣкъ, които трѣбва да се считатъ като заразители и противъ които се припосо-баватъ мѣрнитѣ, показани въ настоя-ния законъ сж:

1) Чумата по всичкиятъ едъръ и дребенъ рогатъ добитѣкъ (Pestis bovina, Peste bovine);

2) Прилипчива плесеро-пнеумония, по едритъ рогатъ добитѣкъ (Plevno-pneumonia bovum contagiosa, Peripneumonie contagieuse);

3) Шарка по овцетѣ и козитѣ (Variola ovina, clavelée);

4) Краста по козитѣ, магаретата, му-летата, едритъ и дребенъ рогатъ и сви-нетѣ (Scabies, gale);

5) Шапъ по едритъ и дребенъ рогатъ добитѣкъ и свинетѣ (Aphthe epizooticae, Fièvre aphteuse);

6) Маняфа (сапъ) въ всичкиятъ свои видове, по копетѣ, магаретата и му-летата (Malleus humidus et Farciminosus, Morve et Farcin);

7) Бактерическа злокачествена бо-лестъ по жребитѣ и кобилитѣ за раз-вѣждане (Lues, vena acqvi, Dourine);

8) Прилипчиво съставление на бѣлия дробъ и червата и червена въ свинетѣ (Febris Typhoidea et Erysipelas suis ser-lica, Pneumo-enterite infectieuse et Rou- get du porc);

9) Бъсъ (Рабия) (Rabies, Rage);

10) Вълненъ (Далакъ) по всичкиятъ домашенъ добитѣкъ (Anthrax, Charbon bacillifliden);

11) Прилипчивъ отокъ по едритъ ро-гатъ добитѣкъ (Emphysema infectiosum, charbon symptomatique, ou charbon bac- terien) и

12) Гърлица по свинетѣ и биволитѣ, (Angina infectiosa).

Чл. 2. Съ Высочайшиятъ Указъ, по до-кладъ отъ Министра на Търговията и Земледѣлието, могатъ да се прибавятъ къмъ болѣститѣ изброени въ членъ 1 и други болѣсти признати за заразители, въ които и да е видъ животни, когато иматъ опасенъ характеръ.

Глава II

Прѣдпазителни мѣрки противъ за-разителнитѣ болѣсти.

Отдѣлъ I.

Прѣдпазителни мѣрки противъ вни-санието и изнесението на заразителнитѣ болѣсти въ страната.

Чл. 3. Запрѣтено е внасянето въ гравата на добитѣкъ, до като не се рѣдстави на пограничнитѣ власти едно ѣдовно свидѣтелство за происхождение и здравие на добитѣка.

Чл. 4. Пограничнитѣ административ-ни и митнически власти, щомъ се из-вѣстятъ за подаяването на нѣкоя за-разителна волѣстъ въ съсѣднитѣ дър-жави, извѣстятъ веднага Министер-ството на Търговията и Земледѣлието.

Чл. 5. Ако въ нѣкоя отъ съсѣднитѣ ѣржави се появи заразителна болѣстъ о домашния добитѣкъ, която застра-шава заразяването на добитѣка въ Бѣл-грии, то внасянето на добитѣка и не-житѣ сурови произведения отъ зара-зителнитѣ мѣста, става само или прѣзъ ѣдѣдени пунктове и подъ специални ѣрки, или се запрѣтватъ съвършенното внасяне на добитѣка по цѣлата погра-нична линия.

Сжщитѣ мѣрки се взематъ спрямо внасянето на суровитѣ произведения, раната за добитѣка и всички вещи, кои-то би послужили за принасянието на зара-зата.

Чл. 6. Запрѣтено е тоже изнасянието вънъ отъ границитѣ на Бѣлгарското Княжество на болни добитѣкъ и на овци, за който се има съмнѣние, че е заразенъ отъ болѣститѣ показани въ чл. 1.

Отдѣлъ II.

Прѣдпазителни мѣрки противъ рас-пространението на заразителнитѣ болѣсти въ вѣтринността на страната.

Чл. 7. Когато въ нѣкоя отъ съсѣд-нитѣ държави се появи заразителна бо-лѣстъ и се наближава къмъ границитѣ на Бѣлгарското Княжество на едно рас-стояние отъ 30 километра, въ такъвъ случай се прави едно точно описание на лѣлчинитѣ добитѣкъ въ пограничнитѣ общини изложени на заразата и се държатъ рѣдовни свѣдения за увеличе-нието и намалението на заплашвания добитѣкъ и се прѣгледва на често, за да се провери здравословието му съ-стояние.

Чл. 8. Прѣнасянието на заразенъ или съмнителенъ добитѣкъ е запрѣтено.

Чл. 9. Когато добитѣка се прѣнася или прѣкарва съ цѣлъ искавана по-долу, трѣбва да бѣде снабденъ съ свидѣтел-ство за происхождението и здравие на му.

а) Рогатитъ добитѣкъ, коне и свине, които се закарватъ за изложение;

б) Едритъ и дребенъ рогатъ добитѣкъ и коне, които се закарватъ на панаиръ за продажъ, съ изключение на телетата, по-малки отъ 6 мѣсеца и опрѣдѣлени за клане;

в) Стада отъ едъръ рогатъ добитѣлъ, стада отъ овце и свине, които се за-карватъ на голѣмо расстояние, и

г) Рогатитъ добитѣкъ, който се прѣ-нася на желѣзницата или кораби.

Чл. 10. Когато сжществуватъ по единъ видъ добитѣтъ нѣкоя прилипчива бо-лѣстъ, която може да се прѣдаде и на другъ видъ добитѣкъ, изискватъ се сви-дѣтелства за происхождението и здра-вие на всички видове добитѣци, които могатъ да се заразятъ отъ тая болѣстъ. Сжщитѣ рѣдъ ще се назв прѣ-насянието на подобенъ добитѣкъ по же-лѣзницитѣ или корабитѣ, както и кога-то се закарва на панаиръ или изложение.

Добитѣкъ, който пжтвуа се прѣглед-ва отъ надлѣжния ветеринаренъ лѣкаръ вънъ 40 дена.

Чл. 11. Панаиритѣ на добитѣка трѣб-ва безусловно да бѣдатъ отдалечени отъ населенитѣ мѣста и колкото е възможно по-близо до салханитѣ и желѣзнитѣ пж-тища, гдѣто има такива.

Чл. 12. Панаири, мѣста за обори и публични изложения за добитѣка, се инспектиратъ отъ ветеринарнитѣ лѣкари.

Чл. 13. Въ всѣка градска община трѣбва да има салхана гдѣто ще се ко-ли безусловно всякийтъ добитѣкъ на-значенъ за консумация.

Чл. 14. Добитѣка, който се коли въ салханитѣ трѣбва да бѣде прѣгледанъ, както прѣди така и слѣдъ клането отъ единъ ветеринаренъ лѣкаръ.

Чл. 15. Добитѣкъ, който се намѣри по панаири или салхани, болѣнъ или съ съмнителна зараза отъ прѣдписанитѣ въ чл. 1 болѣсти, се закарва веднага на опрѣдѣленото за това мѣсто, за да се приспособаватъ мѣрнитѣ показани въ настоящия законъ.

Чл. 16. Добитѣкъ, който се докарва за продажъ на панаири, търгове или из-ложения и мѣстоприсхождението му не може да се докаже положително, изоли-ра се веднага до гдѣто се докаже мѣ-стоприсхождението му, или се конста-тира че е здравъ.

Чл. 17. Подлага се тоже на ветери-наренъ надзоръ добитѣкътъ назначенъ за обществени нужди въ мѣстноститѣ, гдѣто се държи такъвъ добитѣкъ, как-то и завѣденията, въ които се донася умрѣли добитѣкъ.

Чл. 18. Когато се прѣнася рогатия добитѣкъ по желѣзницата или съ кора-би, сж съблюдаватъ слѣдующитѣ пра-вила:

а) Транспортътъ трѣбва да е прѣ-гледанъ, както въ врѣмето на натовар-ването, тъй и въ врѣме на растовар-ването отъ единъ ветеринаренъ лѣкаръ, нарочно назначенъ отъ Министерството;

б) Стоварването на добитѣка не мо-же да стапе осѣнѣнъ на мѣстоназначе-нието;

в) Запрѣтено е прѣнасянието на до-битѣкъ изъ странство съ сжщия тренъ

или корабъ, въ който се намира мѣтенъ рогатъ добитѣкъ; и

г) Вагоми и кораби, съ които се из-каси добитѣкъ както и прибори, които сж служили за натоварването и стовар-ването му, веднага слѣдъ стоварване-то се дезинфектиратъ въ пристѣтвнието на правителственъ ветеринаренъ лѣкаръ.

Чл. 19. Стада отъ добитѣкъ, които прѣкарватъ изъ вѣтринността на стра-наса, се инспектиратъ на трѣгванието и на пристѣгванието отъ единъ ветери-наренъ лѣкаръ, който е обязанъ да удо-стоверитъ въ свидѣтелството за происхо-ждението и здравие на добитѣкътъ, чис-лото и състоянието, въ което го е на-мѣрилъ.

Чл. 20. Венчикитѣ домашенъ доби-тѣкъ, предназначени за общественна консу-мация, се коли въ градскитѣ общини въ опрѣдѣленото за това мѣсто. Подобни мѣста трѣбва да прѣтѣжаватъ условия-та изисквани отъ обществената хигиена.

Чл. 21. Прѣтѣжателитѣ на добитѣкъ, частнитѣ лица, натоварени съ глѣдаше-то на добитѣка, както и ветеринарнитѣ лѣкари, помъ заблѣжатъ сжществува-нието на една отъ болѣститѣ прѣдпи-сани въ чл. чл. 1 и 2 или подозрятъ нейното сжществование, сж длѣжни да тѣловатъ веднага за това на надлѣж-нитѣ всѣки, като сжцвѣрѣменно изоли-ратъ болнитѣ и подозрѣнитѣ животни.

Чл. 22. Властитѣ, на които трѣбва да се извѣстятъ за появяването на го-рѣдпазителнитѣ заразители болѣсти сж:

а) Кметовѣтъ или полицейскитѣ аген-въ градскитѣ общини;

б) Кметовѣтъ въ селскитѣ общини за появивянитѣ се случаи въ общината, както и за случанитѣ по добитѣкътъ, който се прѣкарва прѣзъ общината;

в) Помощника кмета или общински-ятъ сѣвѣтникъ, когато случанитѣ се по-яви въ едно село, гдѣто нѣма общинско управление, и

г) Капитана на порта, началникитѣ на митницитѣ, или началникитѣ на най-блиската желѣзно-пжтна станица, кога-то случанитѣ се появи въ единъ корабъ или тренъ.

Чл. 23. Кметовѣтъ като получатъ по-ложително извѣстие за появяването на нѣкоя заразителна болѣстъ, показана въ чл. 1, или щомъ се извѣстятъ отъ са-нитарнитѣ агенти за това, распорѣж-се за свикването эпизоотическата ком-миссия.

Въ градскитѣ общини, които сж сѣ-далище на окръгъ, свикватъ веднага въ опрѣдѣленото мѣсто эпизоотическата комиссия, за да вземе мѣрнитѣ показ-ани въ настоящия законъ.

Въ селскитѣ общини се донася на околийското управление, което изисква на бързо отъ окръжното управление ис-прашането на эпизоотическата комис-сия и до пристѣгванието ѣ, вмѣстѣ се распорѣжда за съставлението на спи-сѣлитѣ за добитѣкътъ и изолиранието на заразенитѣ мѣста показани въ чл. 30.

Чл. 24. Окрѣжното управлѣние щомъ получи рапортъ за появяването или сжщитѣ на нѣкоя заразителна бо-лѣстъ, взима мѣрки за свикването на мѣстната эпизоотическа комиссия, която комиссия трѣбва да се увѣри за естес-вото, размѣрѣтъ и причината на бо-лѣстъта и да приложи мѣрнитѣ прѣд-писани въ настоящия законъ.

Чл. 25. Епизоотическата комиссия се състои:

а) Въ градскитѣ общини, които сж сѣдалище на окръгъ, отъ общинскитѣ ветеринаренъ лѣкаръ, а когато нѣма такъвъ, отъ окръжния ветеринаренъ лѣ-каръ, единъ делегатъ на кметѣтъ и над-лѣжнитѣ полицейски агенти;

б) Въ селскитѣ общини отъ окръж-ния ветеринарнитѣ лѣкаръ или отъ ветеринарнитѣ лѣкаръ на прѣдпазител-ната зона, кметѣтъ на общината и единъ членъ отъ общинскитѣ сѣвѣтъ.

Чл. 26. Въ эпизоотическата комиссия може да вземе участие и единъ ветери-наренъ лѣкаръ, делегиранъ отъ заин-тересованото лице.

Чл. 27. Когато мѣстието на държав-ния ветеринаренъ лѣкаръ противорѣчи съ мѣстието на ветеринарния лѣкаръ делегиранъ отъ заинтересованото лице, относително диагностиката на болѣстъта, тогава отъ една страна ще се приспо-собятъ ветеринарно-полицейскитѣ мѣрки, изказани отъ държавния ветеринаренъ лѣкаръ, а пъкъ отъ друга ще се рапорт-тира случанитѣ на Министра, на Търго-

вията и Земледѣлието за разрѣшени въпроса отъ ветеринарния сѣвѣтъ.

Чл. 28. Ако по нѣмаието на умрѣлъ добитѣкъ, комиссията за констатирани на эпизоотията намѣри за нужно да на прави автопсия въ посвѣтѣние на ди-агностиката, въ такъвъ случай изискв се оръ окръжния управителъ да поз-воли убиването на единъ добитѣкъ, з да извърши изискуемата автопсия.

Чл. 29. Ако отъ извършената конста-тация се докаже, че не сжществуватъ ни най-малко съмнѣние за нѣкоя зарази-телна болѣстъ, вдигатъ се всички прѣд-пазителни мѣрки.

(Слѣдва).

ДНЕВНИ БѢЛѢЖКИ.

ПО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ.

Засѣдание II. 21 Октомврий 1895 г. Избранахъ се комиссия — за отговори на Тронното Слово, по всичкиятъ минис-терства (за законопроектитѣ), бюдже-тарна, просветарна, изборна, и за вѣт-ринния правилникъ. Въ комиссията за отговори на Тронното Слово вѣлзо-хъ: г. г. д-ръ Минчичъ, Ив. Ст. Ге-шовъ, П. Наботковъ, Ив. Вазовъ, д-ръ Молловъ, Ст. Бобчевъ, М. Балабановъ, д-ръ П. Тотевъ, Ив. Грозевъ, Д. Мар-ковъ, П. Пеневъ и Д. К. Поповъ, засѣ-но и съ бюрото — прѣдсѣдатели и под-прѣдсѣдателитѣ на бюрото.

Рѣши се, слѣдующий денъ да се ди-не засѣданието за папахидата на почив-ния Русский Царъ Александръ III.

Засѣдание III. 23 Октомврий 1895 г. Нѣмаше дневенъ редъ. Нареди се чете-нье проекта на отговора за Тронното Слово утрѣ. Сжщо и Станиманкиѣтъ из-бори и др.

Засѣдание IV. Телеграма отъ 25-й

Въ IV-то засѣдание, на 24-й Октом-врий т. г., споредъ дневния редъ, раз-гледа се проекта за отговора на Трон-ната Рѣчь, който се прие единодушно по отношение външната политика, а по вѣтринната станжжх нѣкои упрѣки отъ страна на оппозицията. Говорихъ най-виднитѣ оратори отъ оппозицията. Гос-подинъ Министръ-Прѣдсѣдателъ, съ една обстоятелствена рѣчь, като кон-статиратъ отначало задоволствието си отъ общото одобрене на външната поли-тика, начѣртана отъ Кабинета, докумен-тално опроверга тенденциознитѣ натеж-вания на оппозицията. Въ тая си рѣчь Министръ-Прѣдсѣдателъ биде много-кратно прѣжжжванъ съ силни ржкоплѣ-сания. Той констатиратъ съ факти подо-брѣнията, които сж станжжли въ страна-та, и наведе статистически данни за това. Отговорътъ на Тронното Слово се прие съ акламации. Споредъ проекта на Комиссията, въ него се искава желание за покрѣстването на Прѣсто-лонаследника. Засѣданието трая отъ 1 часа и 30 м. слѣдъ пладнѣ до 2 часа и 20 м. слѣдъ полунощъ.

„Балканикъ“.

Засѣдание V. (Окт. 27-й). Телеграм-ма. Споредъ дневния редъ, по прѣдло-женieto относително своеврѣменното отпечатване на дневникитѣ и прода-ването имъ съ намаляна цѣна, се прие да се продаватъ съ всевъзможна най-низка цѣна слѣдъ отпечатването имъ нецѣло. Слѣдъ това се прѣгледа на първо четене проекта за Наказателния Законъ. Говорихъ мнозина оратори, ка-то прѣпорѣжжвахъ законопроекта на о-собено внимателно изучаване отъ ком-миссията по въпроса за наказанията върху оскѣрбленитѣ на религията, вър-ху замѣняването на затвора съ парич-на глоба, за опрѣдѣленето само мак-симума, но не и минимума на наказа-нията, и за смѣртното наказание. Г. Ми-нистръ-Прѣдсѣдателъ взе думата и съ-особенна вѣсторженность обясни въз-гледитѣ си върху законопроекта, като отговори на всички оратори върху спор-нитѣ точки. Той поясни, че относител-но религията законопроектъ не прѣд-вижда наказание за философскитѣ студи-и, които доказватъ или отричатъ сжществуването на Бога или на зад-гробния животъ, а — явно прѣдпаже-ренио Богоухуство и оскѣрбление ре-лигиозното чувство на народа. По въ-проса за дуела г-нъ Министръ-Прѣдсѣ-дателъ даде най-пространни обяснения и

счита за необходим този институт, особено между офицерството и чиновничеството, които съставляват трябва да изминат нанесеното пътено, — за това, макар думата да се причислява към предумишленителен убийства, максималното наказание е половина (5 год.) от предвиденото за други предумишленени убийства. Относително *паричната глоба* Министерството поясни, че въ сегашния перикозент вън много тежко би било да се налага затвор само за това, че въ минутно раздражение човек е испуснал някоя излишна дума. За *смъртното наказание* Министерството каза, че въ проекта се предвижда само по четири категории, когато въ Отоманския наказателен закон съ 16 случая. Освѣтъ това отменено е смъртното наказание за жепитѣ, за младежитѣ до 21 год. и за старитѣ отъ 60 год. на горѣ. Министерството заявява, че относително *несогласието* минимума на наказанията, това не може да се остави на произвола на съдиата. Слѣдъ тия обяснения отъ страна на министра-председателя, въ качеството си на министър и на Правосъдието, законопроектътъ се прие съ живи ржкопѣскания отъ всички представители и се испрати въ комисията на Правосъдието. На дневен редъ избирание депутация за поднасяне отговора на Тронното Слово. Три предложения: 1) Да се избере депутацията отъ 40 души, въ които вѣзватъ бюрото на Камарата и комисията по отговора Тронната Рѣчь; 2) Да се конституиратъ всички представители въ една комисия и да отидатъ въ двореца, въ знакъ особенното значение, което има настоящия отговоръ Тронната Рѣчь; и 3) Да се избератъ по възможностъ повече народни представители въ депутацията. Второто предложение, формулирано отъ Златарова, подкрепено Савва Иванчовъ, се прие. Предлага се взимането отъ всѣки окръгъ единъ представител и по указването на бюрото се избрахъ 22 души, отъ всѣки окръгъ по единъ, и трима допълнителни, плюсъ 12 души, членове отъ комисията, и трима отъ бюрото, именно: председатели и двамата подпредседатели. Слѣдъ туй доклада на просветарната комисия, който съдържа разни прошения и молби къмъ Народното Събрание,

„Балканскъ“

СТОЛИЧНИ

— На 17 того прѣмина прѣзъ София Цариградския Английски посланикъ Кюри. На гарата бѣ излѣзълъ Н. Ц. Височество Княза.

— На 18 того замина отъ София досегашния Австрийски дипломатически агентъ де Бурля.

— П тѣй, Народното Събрание се отвори на 19 того въ 4 часъ послѣ

пладнѣ при стечение на многобройна публика. Въ Тронното Си слово Н. Ц. Височество съобщава, че ще се представятъ отъ правителството на обещаване нѣколко законопроекта, между които на първо мѣсто стои наказателния и търговския законъ и закона за чиновници. Освѣтъ това за полагане вѣнеца на гроба на пок. Императоръ Александър III и добрия приетъ на депутацията. Слѣдъ заминаването на Н. Ц. Височество, Панагюрския народенъ представител повдигна въпросъ, за да се избере бюрото, както съществуваше преди нѣколко дена въ „Съгласие“, обаче не се прие това предложение. Възе се рѣшение, слѣдъ като се извѣсти за смъртта на пок. Трайчо Китанчовъ, да се положи вѣнецъ на гроба му отъ страна на Събраниято. Подведохъ се подъ клетва новозбранитѣ представители, между които и г. П. Каравеловъ, който на лѣво и дѣсно проповѣдва, че той е антидинастичъ, а отъ друга страна дава клетва за пазене на короната и конституцията. Кждѣ такъва доблѣсть у г. Каравелова да се откаже отъ клетвата, както това бѣ направилъ нѣколко пъти единъ английски народенъ представител!

— Агитациитѣ между народнитѣ представители отъ страна на компромиснитѣ (цанковисти радослависти) продължаватъ даже и по улицитѣ. Нарочно има разпратени лица, които показватъ да се отива у дѣда Цанкова, за да имъ извѣсти радостнитѣ вѣсти отъ Руссия.

— Вълрѣки всичкитѣ усилия на стеленепата „руссофилска“ партия не можѣ да се свали правителството на 19 того, както ти предполагаше!

— Наскоро дѣдо Цанковъ ще започне издаването на свой органъ, а въ „Съгласие“ ще сирѣ.

— Въ тѣзгодишната сесия на Народното Събрание ще бждѣтъ внесени много законопроекти, отъ които се има и до сега голѣма нужда, както и такива, които бихъ подобрили въ всѣко отношение страната.

— Говори се, че наскоро ще бждѣтъ развѣстени и уволнени нѣкои отъ административнитѣ висши чиновници въ Софийския окръгъ, понеже имало нѣколко оплаквания отъ населението.

— Линията Ромап-Каспичанъ на стапния търгъ останъ върху едно Италианско дружество „Florio“. Петгоржката останъ върху едно дружество отъ Руссе.

— Г-нъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла е назначилъ една комисия, която да приготви правилникъ за хотелитѣ, гостиницитѣ и кафенета. Идеа твърдѣ похвална.

— На 21 того въ Съборната църква имаше напиха да покойния императоръ Александър III. На напихата присѣдствахъ Н. Ц. Височество Кня-

за, г. г. Министритѣ, народнитѣ представители и многобройно число граждани.

— На 22 того се откри паметника на Василь Левски твърдѣ тържественно. Въ тържеството взехъ участие почти всички столични дружества, съ исключениемъ на Македонския комитетъ и студентството, понеже имъ било отказано отъ комисията да държатъ рѣчи, по причина на кжсото време отъ 10 до 12 часа преди обѣдъ. Студентитѣ послѣ пладнѣ, слѣдъ като протестирахъ, отидохъ при паметника и положиохъ вѣнеца си.

— Компромисътъ между г. г. Цанкова и Радославова, казватъ, тия дни ще бжде разваленъ, понеже цанковиститѣ отказали да подпишатъ предложението на г. Радославова за изменение на 38 чл. отъ Конституцията до като той не се слѣе окончателно съ тѣхъ и стане чистъ руссофилъ. Вѣднитѣ радослависти! Всѣкогаши сж тѣй нещастни съ своя вождѣ!

ВЪТРЕШНИ.

— Една телеграмма отъ Добричъ, която тука даваме на читатели, служи за вѣрно доказателство и днешенъ день, че радославиститѣ не сж нико друго, освѣтъ отчаяни социални. Тѣ до като сж въ оппозиция иматъ смѣлостта да се събиратъ въ тайни и да трѣнатъ партизанитѣ на днешното правителство, а тѣзи послѣднитѣ подъ постоянни натисъ на благодарумето трѣнатъ тия своеволни на оппозицията! И пакъ правителството и неговитѣ партизани сж лоши, тирани въ властѣта! Но нека побрѣди да говори самѣ телеграмата:

Варна — Редакция „Черно Море“.

На 21-й того стѣжмена отъ радослависти тайка подъ предводителството на Влади Арсеновъ (третий братъ отъ Арсеновцитѣ — б. р.) и Кирчевъ, контролоритъ при Земедѣлческата Каса, нападнахъ съ убийствена цѣль съгражданина ни К. Свиначевъ, като му нанесохъ смъртоносни удари. Днесъ (23-й Октомврий, 6 часа вечеръ — б. р.) пострадалия мжси съ 15 рани, облянъ въ кръвъ и несвѣтъ. На часъ, сдн отъ побойницитѣ изловенъ, и други, между които и Влади Арсеновъ, изобвиненъ неизвестно идъ. Всичко честно е възмутено отъ нежната постѣлка на тѣзи скандалозна нападки, състояща отъ 9 души.

Нѣколко граждани: Р. Еневъ, Г. Жековъ, Т. Свиначевъ, З. Мидикаровъ, Дим. Станевъ, Н. Меджидиевъ, Ст. К. Давидовъ.

Значи, да бждешъ оппозиционеръ е свободно, но да бждешъ правителственъ — бой! Оппозицията крѣпи, че правителството не било толерантно, ами въ прѣсѣдвало безъ всѣка търпимостъ на

убѣжденията. Но Добричъ дава доказателство, че оппозицията не само лъже, но, напротивъ, тя е, която не търпи противникъ.

Ний много добрѣ знаемъ, защо всичко туй въ Варненския окръгъ върви така, та оппозицията злоупотребява съ безграничната си свобода. Овразни ний управителъ, който толкова много се напада отъ оппозицията и вѣстницитѣ ѣ, че билъ въ прѣсѣдвалъ, не позволява на правителств. партизани да заирѣнатъ ржкани и да си расчистятъ смѣлитѣ, като осуетива почти всѣкога тѣхнитѣ намѣрения, въ полза на свободата на оппозицията. Той е олицетворение на днешното правителство, което стѣснява себе си отъ страхъ да не се оплаква оппозицията... Произволитѣ на оппозицията, при туй, не прѣставатъ никакъ и сж еднакви и въ Добричъ, и въ Провадия, и въ Новосело, защото въ кюравото време минжлата година сѣ натѣкахъ изъ общинитѣ разни баджана и ортаци на тогаванитѣ „членове на народната партия“ — покрити радослависти. Отъ тогава минъ година и половина, и тѣ стоишъ още въ общинитѣ. Питаме: ако бѣше Радославовъ на властъ, колко дени пѣше да държи общинитѣ въ противни ржѣ? Ето, това се казва пестиска толерантност! И ний знаемъ, че тѣй трѣба да е, но пъкъ, когато, поддържани отъ общинитѣ, тѣзи социални просто злоупотребяватъ съ търпѣнието на нашитѣ приятели, както и на самото население, което не прѣстава да се оплаква чрѣзъ всичкитѣ възможни законни нѣтища — митинги, заявления съ стотини подписи, — не ли бждѣтъ въ право социалнитѣ пакъ да викатъ за насилие, ако търпѣнието се исчерпи и ги номѣтѣтъ най-сетѣ отъ тия учрѣждения? Като имъ си мѣлчи, като имъ се търпи, тѣ се окуражаватъ дори до побой, вѣшто да се старажтъ да вършатъ свѣтна работа, за да се прѣпоржчватъ, съ пѣлна възможностъ, като способни и достойни за работа хора! Добричъ примѣръ е случайтъ въ Добричъ.

Не се съмнѣваме, че и самъ окръжъ, управителъ ще е възмутенъ отъ тѣзи постоянни скандали на побойницитѣ, зарѣчени партизани, и колкото да се въздусеява отъ крайна толерантностъ не ще може вече и поднататѣкъ да спѣва лавитѣ приятели въ расправията имъ съ оппозицията, — за Тегалното и спѣждане отъ общинскитѣ учрѣждения.

Отъ своя страна, ний считаме за дългъ да привлечемъ вече вниманието на Окр. Постоянна Комисия върху постояннитѣ и вече негърими скандали на оппозицията и да настоямъ за растурването на състава отъ тѣзи общини, та да настане прѣмето на дѣйствителната и мирна работа за прѣуспѣването на общинското управление. Очевидно е, че другояче не ще можѣтъ да се отстранѣтъ буйствата на развалени хора. За тѣхъ само *младѣтъ* е срѣдството; тѣ

ЛИТЕРАТУРЕНЪ ОТДѢЛЪ.

SURPRISES D'AMOUR.

Расказъ отъ Андре Терье.

Прѣвежда Йовко.

(Продължение отъ бр. 182—183.)

— Вашата роль! Тѣй цото всичкитѣ тия любезности бѣхъ комедии! извика пламжлата Делфина.

— Азъ съмъ длѣженъ да се признамъ, че не азъ пишехъ тия поетически произведени.

— А кой?

— Моя чича.

— Това азъ никога нѣма да му простѣ, повтаряше Делфина.

— Нея овладѣ такъва страшна яростъ, цото ти чуѣше ржѣтъ си, ханѣше устнитѣ си, съ една рѣчь, бѣше силно развълнувана.

— Успокойте се, Бога ви!... Чича ми мислѣше да направи по-добрѣ.

— По-добрѣ!... Дѣйствително, много добрѣ!... да се подиграва съ мене!...

— Всичко, което той ми диктуваше, азъ чувствухъ въ дълбочината на сърдцето си.

— Прѣстанѣте!... извика дѣщерята на адвоката, като подигнаше рамената си.

И ти пакъ си спомни сутринната сце-

на, на която бѣше свидѣтелка. Ти горѣше отъ срамъ, като че ли къмъ нея се отнасяха тия поривисти ласкания, чувството на ревностъ пламжъ съ нова сила, възмутена противъ чичата и внука, ти побърза по скоро да се отстрани отъ послѣдния. Въ тъмнината крака ѣ се спѣхъ отъ едно върбено клонче и Делфина едвамъ що не паднѣ.

— Вий се мжчте? съ безпокойство попита Диедоне, като се спусна слѣдъ момичето.

— Не!... рѣзко отговори ти.

Но навехнатий ѣ кракъ силно ѣ заболѣ, и Делфина наченъ да понакуца.

— Уловѣте ме за ржката, предложени вникътъ на аббата.

И безъ да чака съгласието на своята спѣтница, принуди ѣ да се опрѣ на него.

Тя бѣше така задавена, цото не се постара да противорѣчи, и ней бѣше даже приятна поддържката на такъвъ младъ, силенъ момѣкъ.

Настѣпни дрѣзгавината: отъ ржката се подигнаше мѣгла и обвиваше градината, като легко було. Стѣпцето се скри и златний луненъ стрѣлъ се появи на небето. Пгницитѣ заспахъ. Наоколо владѣше тишина. Като че ли можеше да се чуе, какъ тупѣхъ стрдцата въ изведенжъ мѣлжжжлата двойка. Диедоне, който събра най-послѣ малко храбростъ, каза на Делфина.

— Кѣлижъ ви се, че чичо ми говорѣше самата истина, като увѣряваше, че нито една жена, освѣтъ васъ, не е произвела на мене впечатлѣние. Той умѣ по-добрѣ отъ мене да се изражава, и азъ повтарямъ, че никога не съмъ любилъ друга, освѣтъ васъ.

Тѣ отидохъ именно при това мѣсто, отъ гдѣто Делфина слѣдѣше сутринята за чуднитѣ дѣйствия на Диедоне.

Вспоминанията за виденото отново застанъ прѣдъ младото момиче, и ти нѣмаше сили да съдржи обладалата ѣ ревностъ.

— Мжещѣ!... Мжещѣ!... повтаряше ти и изведнѣжъ се расплака съ страшни охкания.

При видѣтъ на съзитѣ на м-ле Лескамуей, Диедоне съвършено се изгуби, тѣзи нервно потрѣпераващи гърди, тѣзи мокри очи, възбудихъ въ него жалостъ и въсклицание, и за да успокои момичето, той ржчи да употреби срѣдството, което оказа таково магическо дѣйствие на Люсъ: като прѣгърнахъ илю Делфина за талията, той наченъ да ѣ цѣлува и ласкаво да ѣ раздумва. Охканията не се прѣкратявахъ и трѣбваше да се усилятъ цѣлуванитѣ. Луната внезапно осмѣти младото момиче, и Васимонъ заблѣжи, че тъмнитѣ ѣ очички ласкаво гледатъ на него.

— Срамъ ме е, прошѣнижъ ти, — вий

дѣйствително ме любите, по, макаръ мѣлжжж?

— Азъ ви боготворѣмъ! и искаше съ нова цѣлувка да обрѣши слѣдитѣ отъ съзитѣ, но госпожицата бържѣ се отдрѣпнѣ назадъ и извика:

— Оставете ме!

Бѣше вече късно, раздаде се една смѣ на цѣлувка, но въ смѣната минута на нѣколко стѣпки отъ тѣхъ се появихъ аббатътъ и адвокатътъ. Младитѣ бѣхъ така развълнувани, цото не чувяхъ приближающитѣ се стѣпки, цо баща ѣ имаше тънѣкъ слухъ, отъ когото неможе да се скрие звѣнливата цѣлувка.

— Ей, вий тамъ, младо момче! Вий, вижда се, се забравите и така сте запяти, цото и да се храните не желаете. Поканвамъ ви да бждѣте по-прилични.

Сканфузената Делфина отидла на страна, а Диедоне храбро се приближи до Лескамуей и каза:

— Простѣте ме, азъ бихъ се обрѣналъ къмъ васъ, разбира се за съзитѣ; но за съжалѣние вий отѣстествувахте отъ кжци, но има време още, и азъ камъ отъ васъ ржката на вашата шеря.

Аббатътъ радостно растриваше ржѣ!

— Слѣдъ всичко това, което ний ви дѣхмѣ и чухмѣ, трѣба да се приеме то ва предложение, на-ли, аббате? попита адвокатътъ, весело засмѣнъ. — Нѣма ли

приличат на вълнки, които щомъ се пахранихъ искажтъ на челото...

ТЪРГОВСКИ.

— Софийската Търговска Камара е прѣпоръчала на правителството, да побърза съ свършването на пристанищата Варна и Бургасъ, както и да дава субвенции на Черноморското и Паракходно Дружество или, ако не нему, тогавъ на Руското Черноморско паракходно Дружество.

Отъ тука поне нека разбере Австрийското Паракход. Дружество „Лойдъ“, колко мило е станало на българитѣ съ своята възмутително долна конкуренция противъ паракходното ни дружество.

Разбира се отъ само себе си, че паракходното ни Дружество ще бѣде прѣдпочетено за субвенции или въ пари или въ покупи на още 3-4 паракхода, за да се поддържа отслужването и на европейски пристанища по Сръбиземното море.

ГРАДСКИ.

На 21-й текущия се отслужи панихида за о бозѣ почившия Руски Царъ Александра III, въ присѣтствието на граждани и чиновници. На панахидата служихъ Н. В. Н. Варно-Прѣставскиятъ Митрополитъ Г-нъ Симеонъ.

— Негово В. Прѣосвѣщенство Митрополитъ Г-нъ Симеонъ отпътува за столицата, за да вземе участие въ заседанията на Св. Синодъ.

— Някои млади хора, членове отъ народната партия и служанци въ общината, като видѣли, че тѣхни колеги рискуватъ да се стеснятъ и компрометиратъ се постепенно прѣдаване на опивателнитѣ пития и чръвъ тѣхъ на скандалитъ, сж се събрали и рѣшили да се грижатъ за поведението си и да се подпомагатъ морално и материално. Това тѣхно взаимно заѣгане единъ за другъ не се харесало на опозиционеритѣ и тѣ трѣбватъ чръвъ Бургаския „Ворещъ“, че въ града ни се устроилъ „комитетъ“ за „аннило“ къмъ Народната Партия отъ „калии“ личности!

Може ли каза „Ворещъ“, защо тѣхъ позволява да се нападатъ хора, които се грижатъ за доброто си име?

— Празноскитающия се въ града ни Александръ Головинъ се е заловилъ да компрометира управителя г. Попова, директора на Паракход. Дружество г. Р. Иванова, поддиректора г. Лиллова, стопанина на този вѣстникъ Бобчевскитѣ и пр. и пр., защото, види се, не притѣжаватъ неговитѣ подли качества. Сжщически храненикъ на жена си, която го хранити тука само за хубостта му, той крѣпва хората „хра-

пеници“ и „гуляюци на чужда смѣтка“! Безъ положително каква да е работа, цѣль денъ този гъробътъ бездѣлникъ се шлѣе, като загубена юва, паострена уми между двама, кове интриги, пише писма на акционерни и съ умишлени фрази оплаква Паракходното Дружество, че пропадало, моли да го утѣлимоощаватъ, подлизуркува при управители и разни други влиятелни лица, за да го иматъ за уменъ човѣкъ, пише дописки и статии по вѣстници, само и само да го събори г. Иванова отъ дружеството и да се окупи на мѣстото му! Въ своята коварна душа той нито мисли, че пушанитѣ му интриги за хората въ дружеството могатъ да компрометиратъ самото дружество, а бѣска упорито своята адека енергия, за постигането на намѣренитѣ си.

Въ брой 120 на „Народ. Права“ тѣзи безхарактерна тварь, въ съгласие съ още едно, името на когото може да дадемъ по-послѣ, се застъпилъ да оплаче въ рѣцѣтъ на хора „злупотребители“ Паракходното Дружество. Неговата коварна душница е отишла вече и до тамъ, щото отказва даже работи, които сж ставали прѣдъ носа му: „Пасажитѣ на Бобчевскитѣ, че ужъ акционерното събрание гласувало, че *нима никакви злупотребления*, е сжщо лъжливъ“ — казва този шарлатанинъ, безъ да се стѣснѣва отъ факта, че рѣшенитѣ на общото събрание се пишѣтъ черни на бѣло и се подписватъ отъ надлѣжнитѣ лица! Ний даваме това рѣшение въ дневния си брой и питаеме читателя да се произнесе: не е ли писачтъ безхарактерна тварь? — Той още ками Бобчевскитѣ, да му отговори и пулѣтъ по пулѣтъ по рапорта на прѣвѣрочната коммисия, и какво ще прави Бобчевскитѣ за кефа на единъ „храненикъ“, — това е негова работа; но най-добриятъ отговоръ, споредъ насъ, е че съ безхарактерници, като Головинъ, нѣма какво да се полемизира, а протоколитѣ сж на вѣско расположеение, съ всичкитѣ отговори, на дълго и широко.

Ако, най-сетѣ, г. управителятъ, както и управляющитѣ дружеството, обръщахъ внимание на храненици-бездѣлници, и ако подобни бездѣлници можеха съ чиста съвѣсть да служатъ на честни интереси, — отдавна Головинитѣ брѣхъ лѣгнали, вмѣсто на женската платъ, на паракходнитѣ канитали, като отъ чални пиявици... Ако Головинъ бѣше способенъ човѣкъ, по-скоро би се погрижилъ за собственитѣ си интереси, а не би стоялъ бездѣлникъ, храненикъ на жена си. Отъ такъва тварь да чакашъ добро, да вѣрвашъ, че ще урежда интереси, е сѣ-едно съзнателно да желаетъ опростиването си. Ако дружеството се е принудило да работи верѣвъ всевъзможни клѣвети, които се насочватъ дори противъ съществуванетоъ му, има да благодаритъ акционеритѣ му главно на тоя храненикъ. Ний държимъ нѣколко неговни писма, пращани на по-

важнитѣ акционери, противъ хората на дружеството, и получателитѣ съ недоуменіе сж ги пращали тука, за да некажъ освѣтления. Сега той пакъ се заловилъ, и вече систематически, като къртъ, съ писма, дописки и статии, по съ Божията воля, ще се умори той въ тои си денонощенъ трудъ...

Кой ще повѣрва, че окр. управителъ, още човѣкъ като г. В. Попова, като прѣдставлява 1250 акции на правителството, ще трѣгне да поддържа личности, и то още злупотребители, споредъ безсѣвѣстния храненикъ? Или, за да угоди на единъ разваленъ хора, трѣбва да гласува за тѣхъ да влѣзѣтъ въ управлението на Дружеството? Тогавъ ли само ще бѣде добро дружественното управление? А кой ще повѣрва, че г. Радъ Ивановъ, бившиятъ директоръ на пошитѣ и телеграфитѣ, бившиятъ инспекторъ на желѣзницата Руссе-Варна, ще плѣе на лицето си, на минжлото си, на бѣдѣнето си, и ще се мърси съ злупотребления или ще ги позволява? Не знае ли вѣско, че г. Р. Ивановъ бѣше инспекторъ и не желаете да приеме директорството на дружеството, а послѣ и отстъпи на поканата, която нито е чакалъ, само за да уреди въ самото начало правилници и други нужди, та да принесе полза? Я кажи, храненико, ако бѣхъ избралъ тебе, или подобнитѣ ти, какво щѣхъ да уредите и направите въ това такъво дружество? И сега ви сж криви хората, че не ви знаятъ, като ласте! И знаете още да се плашите отъ „закачанитѣ“! Вий се плашите! Вий некате всичко да казвате и да върните, а ний да мълчимъ и да ви благодаримъ!

Паракходното Дружество не може да се компрометира отъ подобни личности.

К.

ИЗЪ НАШИЯ ПЕРИОД. ПЕЧАТЪ.

„Миръ“ дава слѣдното антрефиле по прошеніето на Варненската окр. постоянна Коммисия за държавна помощъ:

„Варненската Окр. Постоянна Коммисия се е обърнала къмъ Народното Събрание съ молба да гласува 50.000 лева държавна помощъ за подпомагане Окрѣжната Образцова Желѣзарска Работилница въ Варна. Въ желанието си да спомогне за развитието на Желѣзарската индустрия въ Варненския Окрѣгъ, Окрѣжниятъ Съвѣтъ прѣвъ 1890 година гласувалъ двѣ степенци по машинното желѣзарство въ странство, като задѣжилъ стипендиантитѣ, слѣдъ жато свършилъ образованието си, да се завърнатъ въ окрѣга и бѣдѣтъ на расположението на Съвѣта толкова години, колкото години сж били поддържани като окрѣж. стипендианти, — на запалана окрѣж. служба по специалността имъ. Слѣдъ завършването на тѣзи стипендианти, Окр. Съвѣтъ е наредилъ учредяването

и откриваніето на една Окр. Образцова Желѣзарска Работилница съ практически по занаята ученици и съ всичкитѣ приспособления за да има работилницата възможность за удовлетворява нуждитѣ както на земледѣлцитѣ въ окрѣга за поправаніе на земледѣлческитѣ имъ машини и оръдия и снабдяването имъ съ нѣкои такива, изработвани въ самата работилница, тѣй и на разнитѣ индустриалци, като притежателитѣ и наемателитѣ на бранарски мѣлници, каквито тамъ има, особено край Девненското езеро, и др. т. Окончателното и официално откриваніе на работилницата станало на 21 Августъ минжлата 1894 г. Работилницата се намирала въ гр. Варна и се помѣщавала въ едно доста голѣмо здание, построено специално за нея върху мѣсто подарено отъ мѣстната община. Работилницата имала петъ отдѣления: шлосерско, стругарско, коваческо, леарно и моделарно. Снабдена съ една парна машина отъ 12 номинални конни сили, съ всички нужни трансмисии и съ най-важнитѣ машини, оръдия и др. т. по разнитѣ й отдѣли. Работитѣ се ръководѣли отъ по единъ майсторъ. Ученици въ работилницата прѣвъ 1894—95 имало 16 души, а съ откриването на втория курсъ прѣвъ 1895—96 числото на ученицитѣ щѣло да порастне на повече отъ 30 души — всички самоподдържници. Общото управление на работилницата е повѣрено на единъ директоръ, г. Пл. Христовъ, бившиятъ степендиантъ на окр. постоянна коммисия, подъ върховния надзоръ на Министерството на Търговията и Земледѣлнето и най-близкии и непосредственъ надзоръ на Постоянната Коммисия. Прѣвъ истеклата година работилницата е изработила и поправила земледѣлчески плугове, вършачки, косачки, жътварки, триери, части отъ воденици, цѣли комплекти трансмисионни наредби, вагони, ремѣнни и назжбени кола отъ разни величини и форми, разни системи лагери, голѣми и малки помпи, кумпи за локомотили, транспортни кола, комплектна машина за мѣсеніе грѣнчарска глина, разни инструменти, всички необходими модели за самата работилница и прч. и прч. Работилницата получила парична награда отъ Ескидж. землед. конкурсъ за изработени издѣлия. Писмото на Варн. Постоянна Коммисия е дълго и сжмѣляваме, че нѣмаме възможность да го напечатаме изцѣло, но го прѣпоръчваме на вниманието на Нар. прѣдставители, до които е испратенъ по единъ печатанъ екземпляръ“.

ВЪНШНИ

— Турция. Тѣзи държава, нашата съзиренка, прѣкарва тежко испытание въ послѣдното врѣме. Нѣма никакво съмнѣние, че труднитѣ прѣмѣна, въ които Турция е нагазила, сж непосредственъ изходъ

прѣпятствия? Обърнѣ се той къмъ дъщеря си, която бѣ закрила лицето си съ рѣцѣ. — Съгласна ли си ти? Е, хайде, тогавъ да отидемъ да ѣдемъ.

Слѣдъ единъ мѣсець се извърши свадбата на Делфина съ Диедоне. За тѣхъ цѣль върнѣхъ се въ Жювини, и, сжкашъ, никога камбанитѣ на църквата Св. Петъръ не звѣнѣхъ така силно и радостно за унитѣ на аббата, който обличаше една одежда за извършване на таинството. Отистина, Езебъ ги вѣнча и се обѣрихъ къмъ младата двойка съ дълбоко прочувствувана рѣчь. Прѣди всичко, той поблагодари на Създателя, който съединява това младо момиче съ достойния за него младъ момѣкъ и който сподоби него, нищожния рабъ, да благослови желания този съюзъ. Слѣдъ това той се обърнѣ къмъ младитѣ сжпруи ги умоливаше да върватъ рѣка подъ рѣка по трѣйливия житейски пѣтъ, да бѣдѣтъ набожни; послѣ повика надъ тѣхъ благословението Божие и ги поствѣтва да се ръководѣтъ отъ примѣра на Псаака и Ревека, като имъ пожела дългогодишенъ животъ и многочисленно потомство.

Всичкитѣ присѣтвующи силно се осѣквахъ, а въ очитѣ на Езеба тожѣ блѣстѣхъ съзи отъ радостъ. М-elle Суръ да съ своя сръбърнѣтъ гласъ испѣ „O salutaris hostia“, слѣдъ което всички се

опѣтихъ за една роскошна закуска, дадена въ честь на младитѣ.

Надвечеръ една кола съ конѣе, украсени съ ленти, отведе новобрачнитѣ въ съпровождение на чичата въ селото, гдѣто сжпрузитѣ искаха да прѣкаратъ медовия си мѣсець.

Като се распрости съ младитѣ, аббатътъ излѣзе въ градината и дълго се расхожда по тъмнитѣ аллеи. Тѣзи расходка, при свѣтлината на звѣздитѣ, бѣше една отъ най-приятнитѣ въ живота на Езеба. Сърцето на аббата трѣперѣше отъ радостъ, и той, съ съзи на очи, говорѣше:

— Ний отпущаеши раба Твоего, Владико, по глаголу Твоему съ миромъ, а слѣдъ това прибавише: — Но по Твоему неизреченному милосердію; Ти ще ми позволишъ да поживѣмъ още нѣколко години съ младитѣ сжпрузи и тѣхния първенець.

Радостта му бѣше непродължителна; аббата скоро очакваше голѣмо разочарование. Два дни слѣдъ свадбата Езебъ съ трѣбница въ рѣцѣ сѣдѣше въ градината не далече отъ стаята, гдѣто дружески се разговаряхъ новобрачнитѣ. Тѣ говорѣхъ доста високо, и сжщически чуваше вѣска тѣхна дума.

— Чичо ти има ли намѣрѣние скоро да се върне въ Жювини? попита Делфина.

— Азъ мислѣхъ, отговори смутенъ Диедоне, — че той прѣдполага да живѣе съ насъ.

— Това никога нѣма да бѣде, и азъ се надѣмъ, милии мой, че вий ще ме поддържате. Азъ не мога да му простѣмъ измамата. Азъ никога нѣма да се съгласямъ да живѣмъ подъ единъ покривъ съ този проповѣдникъ, който си позволи да обикали около ми, вмѣсто насъ.

Хладенъ потъ се показа върху челото на аббата: той напѣрѣхъ слуха си, за да чуе хубавичко отговора на внука си.

— Не мога азъ да го испѣдѣмъ, слабо възрази Диедоне.

— Разбира се, но всичко може да се устрои; постарай се да намекнишъ на чича ти, че ний ще бѣдемъ въ по-добри отношения съ него, ако живѣемъ отдѣлно. Общай ми, милии мой, да се опиташъ. Ако ти ме любившъ, нещѣ ми откажи да испѣтнимъ прѣсбата ми, говорѣше младата жена, като цѣлуваше силно мъжа си.

Огорченіи Езебъ отпично разбираше, че неговиятъ внукъ, упоенъ отъ ласкитѣ на младата си жена, неволно ще се принуди да отстъпи. Аббатътъ отиде въ стаята си, падна на колѣни и наче-нѣ да се моли, като удрише себе си въ гърдитѣ.

— Боже мой, Боже мой! Азъ съгрѣшихъ прѣдъ Тебе, като се прѣдадохъ

на земнитѣ надежди и радости. Азъ забравихъ, че царството Ти не е отъ мира сего. Ти ме наказвашъ, Всемогущий, и ми отнимашъ най-сжщната ми привързанность. Да бѣдетъ помя Твоя!

Езебъ рѣши да избави внука си отъ неприятния разговоръ и на трапезата заяви на младитѣ сжпрузи, че има намѣрѣние утрѣ да се върне въ Жювини и да си наемѣ тамъ една малка квартира.

— Азъ знамъ, продума свѣщенникътъ съ геройско самообладание, — че младитѣ хора обичатъ самостоятелността, а капризитѣ на старцитѣ по нѣкога могатъ да ги стѣснѣватъ. Моля те, милии ми внуке, да не се противишъ на моето желаніе да живѣмъ отдѣлно отъ васъ... Ний ще оставемъ добри приятели.

Сжпрузитѣ отъ любезность се опитаха слабо да възразятъ; но това не помогна, и на другия денъ чичата замина въ Жювини, гдѣто си нае една малка квартира, гдѣто и прѣнесе книгитѣ си. Отъ прозорцитѣ на новото му жилище се виждаха терраситѣ на Вацимоновата къща, и всеки денъ, като сѣдѣше въ усмотения си обѣдъ, аббатътъ можеше да се любва на тѣзи обитованна земя, въ която не можѣше да се засѣе ни, като мислѣше за Делфина, често повтаряше: „Жената е като райска мръвица, сърцето ѣе примка, а рѣцѣтъ ѣе бѣжи.“

(Край)

отъ вѣтрѣнното и управление, несъобразно съ исканията на вѣка. Отоманската Банка, която поддържа кредита на държавата, е обвила *мураториумъ* за 4 месеца (отлагане платежитѣ). Освѣтъ това, вѣтрѣнните сериозни вълнения, докарани отъ притѣсненіето на християнскитѣ народности въ Имперіята, причиняватъ постоянното промѣняване на велики вѣзирѣ и другитѣ главни сановници. Неотколѣ бѣше сваленъ Джеватъ Паша отъ вѣзирския постъ, а тѣзи дни е сваленъ и замѣстникътъ му Кимилъ Паша и е назначенъ Рифатъ Паша, който нѣма още политическа извѣстность, но се отличава съ административни способности. Ше ли се постигне вѣтрѣнното умиротворение и държавно спокойствие съ сваляне и качване на вѣзирѣ при настоящето възбуждено състояние на държавѣтъ въ таа държава — това е въпросъ, отворенъ за разискване. Ний не се убѣждаваме, а чакаме продължението на размирицѣтъ до тогава, до когато Турция даде автономия на християнскитѣ си подданици. Вѣкътъ е такъвъ и Турция ще бѣде принудена да му се подчини.

ПИШЪТЪ НИ ОТЪ:

Плѣвентъ. *До Господа Редакторитѣ на в. „Недѣля“.* — Господа, слѣдъ отвореното ми писмо до Васъ, съ което съобщихъ Вамъ и на съгражданитѣ си за лошавото финансово положение на общината, въ което е тикнута за убогативаніето на нѣкой нейни доброжелатели и че причината да се неспрѣд-приема прѣзъ т. г. поспитанието на улицитѣ въ града съ калдарѣмъ е нѣманието на срѣдства, тъй като приходитѣ на общината отиватъ за изплащане на направенитѣ дългове, вѣрността на което ми писмо Вий не можехте да не признаете, — азъ очаквахъ, че Вий ще прѣстаните съ инсинуациитѣ си противъ общината, защото мислехъ, че подбужденіята, които Ви каратъ да вършите това, съ продуктъ на искренното желание: да съ направя нѣщо добро въ града. За съжаление, обаче, отъ издадени-тѣ до сега броеве на вѣстника Ви, азъ, а не ще съмнѣние че и читателитѣ Ви, се обѣдихме въ истината, че всичкото Ви желание е да засените пакъ общината за да хозайничите въ нея, както до сега. Нѣмамъ нищо противъ това Ви желание, но като виждамъ срѣдствата прѣзъ, които искате да го постигнете, то позволѣте ми, да ги нарѣкж не честни. Сѣщата характеристика на дѣйствиетѣ си, знамъ че отдавате и Вий, защото иначе не може да се допусне да мисли човѣкъ, като чете писаното въ вѣстника Ви. Слѣдъ публикуването, че азъ съмъ при-елъ да бѣдъ кметъ само за запла-тата, когато знаете, че това не е вѣрно; че азъ съмъ задържалъ да се не расходватъ на вѣтъра събираниитѣ въ общ. касса сумми, съ цѣлъ, да можело да се събере сумма за отчуждението на воденицитѣ въ града, когато азъ Ви обяснихъ, защо задържамъ тѣзи сумми, а това и Вий много добръ знаете; че азъ съмъ отдалъ по доброволно съглашение направата на 4-тѣ стани въ училището „Мария-Луиза“ за суммата 18000 лева, когато то можело да се направя съ 7-8000 лева, и, че азъ съмъ билъ съдружникъ съ прѣдприемача по това прѣдпри-ятие; че азъ съмъ правилъ нова къща близо до училището сега, когато търговията въ града била въ застои и моята ма-газинъ, като запустѣла, не можела да ми даде потребната сума за направата на тѣзи къща, и че поради нечистотията въ града имало много охтичани и че слѣдъ всичко това, повтарямъ, азъ не мога да характеризирамъ дѣйствиетѣ Ви другояче, освѣтъ че съ не честни.

Азъ мислж, че по-голѣмъ интересъ ще има за гражданитѣ, ако Вий вмѣсто да се занимаватъ съ личностѣта ми, обяснѣхте и раскригикувахъ: слѣдую-щитѣ отъ общъ интересъ въпроси:

- 1) Кои бѣхж инициаторитѣ да се при-еме отъ свѣта направата на кадастрал-ния планъ на града прѣзъ 1892 г., съ което да се въкара общината въ единъ расходъ отъ 94000 лева; необходимъ ли бѣ той за града сега и какви съ пол-зитѣ отъ него?
- 2) Не подозира ли се нѣкакъвъ ге-шефтъ съ откриваніето на дѣтѣ несж-ществуващи сега улици прѣзъ мѣстото

на Н. Геновъ и другата прѣзъ хана на Афузъ-Рушида и да ли това прокарва-ние на улицитѣ не е съ цѣлъ да се от-крие мѣстото на нѣкой господинъ, вър-ху което ще се строятъ дюкани, а об-щината трѣбва да плати за откриваніе-то лицето имъ близо 30,000 лева?

3) Расправѣте, какво станж съ То-доръ Ивановъ отъ с. Дисевина, за сум-мата, която имаше да зема отъ друж. „Националъ“, по изгорѣлата му къща и кой ъ изѣде? По другитѣ дѣла съ „Националъ“ другъ пакъ ще запита-ме ако стане нужда.

4) Кажете, какво станж съ дѣлото на дѣдо Никола отъ Вълчи-трънъ и съ 1000 л. на Ст. Кюсовъ отъ сѣнцото село?

5) Кажете, какво станж съ дѣлото на Уста Генчо по Луковитската черква, която той строи?

6) Разглѣдайте въпроса, честно ли е дѣйствието на единъ общинскій свѣт-никъ да рѣшава въ общ. свѣтъ за даването въ сѣдъ извѣстни лица, като неисправни длъжници на общината, а слѣдъ това, като адвокатъ, въ сѣдили-щето да взема тѣхната защита. Случаи-е съ дѣлата между общината и наема-теля на касапскитѣ дюкани прѣзъ 1892 г.

7) Расправѣте ни по какъвъ начинъ и съ каква цѣлъ се уголѣми читалищ-ното здание, което отъ 59000 излѣзе сега на 132531 л. 38 ст., безъ кулата за градския часовникъ?

По тѣзи и по многото други въпроси, извѣстни вамъ, ако бѣхте се произнес-ли, вѣрвахъ, че щѣхте да покажете на гражданитѣ, кои съ хората, отъ които тѣ трѣбва да се пазятъ, но понеже тѣзи въпроси не съ ви заинтересували до сега, то азъ ви ги задавамъ само, безъ да ги разгледвамъ, което ще ча-камъ вий да направите, а азъ ще ви отговорж сега само на зададениитѣ ми отъ васъ въпроси.

Питате ме: 1) истина ли е дадена направата 4-тѣ стани на училището „Мария Луиза“ за 18-20000 лева, ко-гато тѣзи стани можели да се напра-вятъ за 8000 л.; 2) защо съмъ го далъ по доброволно съглашение, когато е имало хора да го наемжтъ и напра-вятъ по свѣстно; 3) вѣрно ли е, че съмъ съдружникъ въ това прѣдприятие; 4) защо съмъ правилъ сега къща, ко-гато търговията въ Плѣвентъ била въ застои, моята магазинъ била запустѣла; и 5) защо не съмъ обръщалъ внимание; че въ града измирали много хора отъ охтика, вслѣдствие нехигиеничността, на града?

Отговарямъ ви:

За направата на въпросното учили-ще обнихъ съ обявление подъ № 3549 отъ 10 Май т. г. и назначихъ търга на 2 Юний. Въ опрѣдѣления денъ на сѣрга се явихъ двама конкуренти: Ага-ния Сеизовъ и Илия Стоевъ, първия отъ тѣхъ прѣдложи 20% надъ девиза, а втория 6% и търга се възложи вър-ху послѣдния. На переторжката се явихъ пакъ двамата конкуренти, отъ които Сеизовъ прѣдложи да го напра-ви споредъ девиза, а втория конкурентъ се отказа. На другия денъ слѣдъ пе-реторжката конкурента Стоевъ подаде заявление, съ което съобщава, че на-малява подъ девиза 10 ст. на % лева, което заявление заедно съ всичкитѣ книжа по търга се испрати въ надлѣж-ното мѣсто за утвърдяване на търга. На 23 Юний т. г., въ общината се получи прѣдписанието отъ Министер-ството на Вѣтрѣп. Работи подъ № 3246 отъ 16 Юний т. г., че търга се утвър-дява върху конкурента Сеизовъ.

Отъ изложеното до тукъ виждате, че не по доброволно съглашение е дадена направата на въпросното училище, а прѣзъ *търж*, въ който съ спазени вси-чкитѣ условия, които закона за публич-нитѣ търгове изисква.

Относително въпроса, че то било да-дено за твърдѣ висока цѣна, ще ви съобщж само това, че за четиритѣ стани подъ тѣзи, които сега се направихъ, е заплатено, вѣтъ отъ фундамента и по-крива, суммата 18982 л. 30 ст. (сѣтъ-нитѣ съ на расположението ви), а по-вонаправенитѣ съ дадени споредъ де-виза за 17100 л., слѣдователно съ по-малко на 1882 л. 30 ст. Така щото, ако сегашнитѣ стани съ построени съж-по, то цѣлото училище е още по-съжпо и мислж, че прѣдшественнитѣ ми ще трѣбва да понесжтъ и тѣ отговорността,

която отдавате менъ. Обаче азъ не на-мирамъ за съжпи цѣнитѣ, подъ които е работено това училище, защото, въ сравнение съ другитѣ постройкѣ, като винар. изба, винар. училище и др., тѣ съж твърдѣ ниски, въ което може да се увѣрите като разгледате сѣтънитѣ на тѣзи здания.

По въпроса, да ли съмъ съдружникъ въ това прѣдприятие, ще ви съобщж само това: че ако искахъ да търгувамъ съ общ. интереси, нѣмаше да имамъ участіето да бѣдъ нападанъ отъ васъ, че не прѣдприемамъ нищо по урежда-нието на града. И азъ можехъ да прѣд-приема работи, за които макаръ, че срѣдствата на общината не ми допу-щатъ и нуждата не ги изисква сега, но нали е да има гешефти — ще се работятъ. Обаче азъ това не направихъ, защото не ми е нито по характера, нито пакъ имамъ за цѣлъ да грабж, както въ първото си писмо ви съобщихъ.

Най-подиръ на въпроса ви, защо се-га съмъ почналъ да строж къща, ко-гато търговията въ града била въ за-стой и моята магазинъ, като запустѣла, не можла да ми даде потребната сум-ма, азъ нѣма нищо да ви отговарямъ. Допущамъ, че застои ще има въ града но не за търговитѣ, а възможно е за пѣкои безсѣбѣстни адвокати и доктори, които като изгубили довѣрието на кли-ентитѣ си, сѣдихли съж сега да правятъ сѣтънитѣ на хората. Нѣма нищо, да се сѣди праздно е утѣчително. Запима-вайте се, прочее, господа, съ хорскитѣ работи, по бѣдѣте по съобразителни. Човѣкъ, който е прокаралъ 28 год. въ търговни и благодарение на труда и пестелието е можалъ да икономиса по-трѣбната сума за купуванието на имо-ти приблизително за 100000 лева и толкова е употребилъ за направата са-мо на 3 воденици и магазинъ, безъ дру-гитѣ згради и здания, е въ състояние да направя една къща за 8000 л. и нѣма нужда да прибѣгва нито къмъ търгов. дружества или землѣл. касса за да си купува фойтоши и ходи по рас-ходка съ чужди пари.

Прѣди да свѣршж това си писмо, считамъ за длъжностъ да ви отговорж нѣщо и по охтичавитѣ въ града. Спо-редъ статистиката отъ град. санитарни власти се знае, че въ града има охти-чави хора. Прѣзъ тѣзи година съ уѣ-рѣли отъ тѣзи болѣсти 50 лица, отъ които на възраст отъ 9 год. до 18 съж 8 лица, на 20 г. 4, на 21 — 6, до 30 г. до 40 г. — 12, до 50 год. 5 лица и до 60 г. 6 лица. Ако причинитѣ за тѣзи болѣсти съж непославитѣ улици въ града, то тѣзи улици не съж се разва-лили отъ една година, слѣдователно не е моя винага за това. Казахъ, че ще направж това, което срѣдствата на об-щината доущатъ. Отъ изложената ста-тистика виждаме, че най-голѣмата смър-тоносность е между 30 и 40 год. въ-зраст, прѣзъ които години мисли, че не ще бѣде причината само тѣзи, която показватъ, а трѣбва да се намѣсва и друга, която ще се търси въ прѣтъп-чении животъ, когото прѣкарнаме. Впро-чемъ докторитѣ около васъ ще ни об-яснжтъ сѣтънскитѣ причини.

Въ заключение, като знамъ, че цѣлѣта ви не е да се направя нѣщо добро за града, а само да очерните едно лице, неприятно вамъ, то и не искахъ да ви отговарямъ, защото „чистото злато раж-да го не иде“, но за освѣтление на невиннитѣ граждани, съ довѣрието на които искате да злоупотрѣбите, намѣ-рихъ за добръ да ви направж честѣта съ настоящия си отговоръ.

г. Плѣвентъ, 13 Октомврий 1895 г.

К. Хинковъ.

ПО ПАРАХОДНОТО ДРУЖЕСТВО

Дертлитѣ акционери на Пара-ходното Дружество оставили всѣка своя работа на страна и съж се за-ловили да пѣлжтъ оппозиционния печатъ съ злоба противъ лицата, които управляватъ дружеството. „На-род. Права“, „Народ. Съзнание“, „Борецъ“, отъ своя страна съ го-лѣма охота поглѣчатъ всѣка мръ-сотия, испратена тѣмъ отъ тѣзи безсѣбѣстни личности, за да нахра-

пиктъ съ неж читателитѣ си. За заблѣзване е въ всичката таа олелия, че тѣзи озлобени хора ни-какъ не помисловатъ за врѣдата, която готвятъ за своето дружество, за своитѣ капиталѣ, съ такива свои изопачвания на истината, а съ взе-ли за прицѣлна точка директора, поддиректора на дружеството и пра-вительствения делегатъ (окр. упра-витель), на дори и личността на Бобчевски, защото не уйдисва на ума имъ.

Трѣбва да сме подобни на тѣхъ, за да се увлечемъ и ние въ лични расправи и да забравимъ самото дружество, за което ужъ тѣ плачжтъ, че пропадало. Не ще отговаряме така, както тѣ ни прѣдизвикватъ. Може би, ще остане врѣме и за туй малко по-послѣ, слѣдъ като ни-тереситѣ на дружеството ще поз-воляватъ. Струва ни се, ще се съг-ласи всѣкой, че нѣма по-лесно нѣ-що отъ сипене хули и псувни, та, ако не друго, това всѣкой може да направи. то не е искусство . . . Ний ще се ограничимъ съ поставяне прѣдъ читателя за сега само доку-менти, и то такива, които не мо-жжтъ да бѣдѣтъ оборвани по никой начинъ. Именно, срѣщу нашитѣ бѣ-лѣжки, че общото събрание на дру-жеството е признало расходитѣ и сѣтънитѣ за редовни и че не е на-мѣрило злоупотрѣблениа, — „Народ. Права“ отговори, съ статия отъ ту-ка, че било лъжа, че ний сме били лъгали. Ето, противъ такъва нахал-ность, ний даваме слѣдующото:

Извлечение отъ протокола № 8. Засѣ-даніе на III-о общо Акционерно Съ-брание на Българското Търговско Па-раходно Дружество на 22-й Мартъ 1895 г. подъ прѣдсѣдателството на г. Янко К. Славчовъ.

Съ това се свѣршж окончателно венчикитѣ разисквания относително рап-порта на провѣрочната Комиссия.

А слѣдъ това г. Лилловъ събщи на Събранието, че иска щото то да се про-изпесе, да ли е имало злоупотрѣблениа или не, — тѣй като, въ врѣме на деба-титѣ, въ крайната лѣвица се запсир-ахъ думитѣ злоупотрѣблениа.

Слѣдъ пѣколко обяснения по този въ-просъ, г. Докладчика на Комиссията заяви прѣдъ събранието, че тя не е споменѣла въ своя раппортъ подобно нѣщо. И г. Правительствения Делегатъ, като каза, че понеже такъва нѣщо нѣ-ма споменѣто въ раппорта на провѣри-телната Комиссия, прѣдложи да се мине на дневния рѣдъ. Г. прѣдсѣдате-ля, отъ като взе съгласието на събра-нието, обяви, че ако въ протоколитѣ се срѣщне подобна дума, казана отъ нѣ-кого, то бюрото да има право да я заличи.

Слѣдъ това рѣши се да се мине на дневенъ редъ.

Подписали: Прѣдсѣдателъ: Я. К. Слав-човъ. Членове: Р. Матѣевъ, К. Мирски и П. Вакавчиевъ.

Не е ли достатъченъ този доку-ментъ, за да запущи мръснитѣ ус-та на още по-мръснитѣ личности, които се крижтъ като съжипски подтеци задъ разни редакции, безъ да сѣмжтъ да си даватъ подписа? Ний ли сме пристрастни защитници и „храненици“ на дружеството или тѣхна мръсна милость?

Кой е разигравалъ учителитѣ?

(Продължение отъ брой 185—186)

(Държ. Вѣст. бр. 192)

Съ приказъ № 1038 отъ 3 Сеп-темврий *прѣмѣстватъ* се отъ 1 Сеп-темврий слѣднитѣ учители и учител-при държ. училища:

1) Веле П. Кралевски, вр. новоназначен учител при търговската дъвич. гимназия за такъв при Самоковското духовно училище.

2) Димитър Беровъ, I ст. учит. при Търговската м. гимназия и Тодора Амзель, III ст. учит. при Плевенското класно дъвич. училище, за такъв при Търговската дъвическа гимназия.

3) Д. Пауиниъ, III ст. учител при Софийската м. гимназия, Мария Купева, врѣм. учителка при Бургаското класно дъвич. училище, Г. И. Кертевъ, врѣм. новонар. учител при Търговската м. гимназия, Мария Момчилова, врѣм. учителка при кл. дъвич. училище въ Самоковъ, за такъв при Софийската дъвич. гимназия.

4) Д-ръ Данаиловъ, врѣм. учит. при Варненската м. гимназия, Цаню Стойковъ, валнонаемненъ учител въ Севлиево, за такъв при Сливенската м. гимназия.

5) Иванъ Друмевъ, II ст. учит. при Сливенската гимназия, за такъв при класното дъвич. училище въ сѣщия градъ.

6) Кръстю Паневъ, врѣм. учит. при Сливенската м. гимназия, за такъв при Бургаското III кл. училище.

7) П. Георгиевичъ, III ст. учит. при Пловдивск. м. гимназия, за такъв въ Софийската м. гимназия.

8) Н. Одетовъ, III ст. учит. при Ломското Педаг. и III кл. училище, Х. Никоиплъ, I ст. при Видинската м. гимназия, Ив. П. Димчевъ, врѣм. новоназначенъ учител при кл. училище въ Котелъ, Т. Малчевъ, I ст. учит. при Габровск. м. гимназия, за такъв при Пловд. м. гимназия.

9) Ат. Калшевъ, I ст. учит. при Пловд. м. гимназия, за такъв при Старо-Загорската дъвич. гимназия.

10) Кръстю Антоновъ, врѣм. новоназн. учит. при Шуменското окр. педаг. училище, Хр. Таневъ, врѣм. новоназнач. учит. при Т.-Пазарджикското кл. училище, П. Петевъ, валнонаем. учит. при Самоковск. дух. училище и Иванъ Амзель, валнонаем. учит. при Видинска м. гимназия, за такъв при Търговската м. гимназия.

11) А. Байчевъ, I ст. инспекторъ на Горно-Орѣховското учебно окръжие, за I ст. учит. при Руссенската м. гимназия.

12) П. Димитровъ, вр. новоназн. уч. при кл. училище въ г. Трънъ и Тома Георгиевъ, вр. новоназнач. учител при Исирецкото кл. училище, за такъв при Габровската м. гимназия.

13) П. Г. Игнатовъ, II ст. учител при Станимажкото III кл. училище, за такъв при Ломското пед. и III кл. училище.

14) Владимиръ Мичевъ, вр. новоназнач. учител при Бургаското III кл. училище, за такъв при Кюстендил. педаг. и III кл. училище.

15) Конст. Карапетровъ, III ст. учител при Севлиев. V кл. училище, А. Н. Кравковъ, вр. новоназн. при Никополското кл. училище и Г. Байдаловъ, II ст. учит. при Плов. м. гимназия, за такъв при Казанлъжкото педаг. училище.

16) Н. Атанасовъ, III ст. уч. при Касковското V кл. училище, за такъв при Търнов. духовно училище.

17) Христо Саввовъ, III ст. уч. при Шуменск. окр. педаг. училище, за такъв при Търновското педат. училище.

18) Прохазъ Бакаловъ, II ст. учит. при Видинската гимназия и Мирчо Димитровъ, вр. новоназнач.

уч. при Ихтиманското кл. училище, за такъв въ Самоковското духовно училище.

19) Юрданъ В. Николовъ, врѣм. уч. при Разградското V кл. училище и Ст. Милковъ, III ст. уч. при Търновската м. гимназия, за такъв при Свищовското търговско училище.

20) Д. Н. Бревъ, валнон. учител при Дупницкото кл. училище, за такъв въ Бургаското III кл. училище.

21) Марко Дичевъ, вр. уч. при Силистренското кл. дъвич. училище, за такъв при Търновската м. гимназия.

22) К. Караджовъ, валнон. учит. при Габровската м. гимназия, за такъв при Руссенската м. гимназия.

23) Архимандритъ Ефтимий, II ст. учител при Кюстендил. педагог. училище, за I ст. учител при държ. дух. училище въ Търново.

24) В. Антоновъ, II ст. учител при Габров. гимназия, за такъв при Варненската дъвич. гимназия.

25) Р. С. Коджамановъ, III ст. уч. при Севлиевското V кл. учил. за такъв при Варнен. м. гимназия.

26) Г. Н. Василевъ, вр. новон. при кл. училище въ гр. Орхание, за такъв при държ. м. гимназия въ г. Пловдивъ.

Съ приказъ № 1560 отъ 5 Септемврий *прѣмъстватъ* се отъ 1 Септемврий слѣднитѣ учители въ Нирдопското учебно окръжие по домашни причини и въ интереса на учебното дѣло:

1) Ефтимъ Даскаловъ, отъ с. Лакон.-Правенка, въ с. Осиковица.

2) Лазаръ Петровъ, отъ с. Бѣленци, Луковитска околия, въ с. Калугерово.

3) Иванъ П. Кръстановъ, отъ с. Желива, Новоселска околия, въ с. Лажени.

4) Никола П. Стефановъ, отъ с. Лоналаре въ с. Мирково.

5) Атанасъ Д. Цѣтковъ, II ст. уч. въ с. долня-Баня, Самоковска околия, за такъв въ г. Орхание.

6) В. Сѣиковъ, отъ с. Лаковица въ с. Осиковица.

7) П. Мерджановъ, ос с. Душанци въ гр. Златица.

8) Катерина Свиначова, отъ с. Правецъ въ гр. Златица.

9) Филипъ Гавриловъ, отъ с. Карлуково, Плевенско учебно окръжие.

10) Петъръ Петковъ, отъ с. Врачешъ въ с. Литаково.

11) Велю Мандулевъ, отъ с. Нирково въ гр. Копривница.

Съ приказъ подъ № 1347 отъ 20 Августъ *прѣмъстватъ* се отъ 1 Септемврий слѣднитѣ учители въ основнитѣ училища въ Бургаското учебно окръжие:

1) Иванъ Темелковъ, отъ с. Кара-Харманъ въ с. Биюкъ-Бунаръ;

2) Черню Долайчиевъ, отъ с. Новопаничарство въ с. Къръ-Харманъ;

3) Жеко Вълкановъ, отъ с. Каллий въ г. Бургасъ;

4) Тодоръ Георгиевъ, отъ с. Алекаодровъ въ гр. Ахило;

5) Смарагда Даманова, отъ гр. Анхило въ г. Бургасъ;

х) Ст. Милевъ, отъ с. Акезлий въ с. Бей-Майе.

Съ приказъ подъ № 1349 отъ 21 Августъ *прѣмъстватъ* се отъ 1 Септемврий I ст. уч. при държ. м. гимназия „Св. Кирилъ“ въ Търново К. Шкорпилъ, на сѣщата длъжностъ въ Варненск. гимназия „Фер. I“

Съ приказъ подъ № 1350 отъ 21 Августъ *прѣмъстватъ* се отъ 1 Септемврий на сѣщата длъжностъ врѣ-

мен. уч. отъ Софийското III кл. училище М. Матчевъ въ Пловдивската м. гимназия „Алекс. I“

Съ приказъ подъ № 1351 отъ 21 Августъ, *прѣмъстватъ* се отъ 21 Септемврий II ст. уч. при Габровск. м. гимназия Р. С. Коджамановъ на сѣщата длъжностъ въ Севлиевското V кл. училище.

Държавенъ Вѣстн. брой 193.

Съ указъ подъ № 159 отъ 26 Августъ, I *уволява* се отъ занимаемата длъжностъ отъ дѣна на прѣдаването дѣлото I ст. инспекторъ на свищовското уч. окръжие Никола Живковъ; II *прѣмъстватъ* се отъ дѣна на прѣдаването дѣлата II ст. инспекторъ на Каваклийското уч. окръжие Мих. Арнаудовъ, за такъвъ на Сливенското уч. окръжие, вмѣсто досегашния II ст. инстекторъ на това уч. окръжие Илия Гудевъ, който се прѣмества за II ст. учител при дър. м. гимназия въ гр. Сливенъ.

Съ указъ № 1327 отъ 18 Августъ *прѣмъстватъ* се отъ 1 Септемврий слѣднитѣ учители и учителки въ Берковското учебно окръжие:

1) П. С. Табаковъ, отъ Мелине, Берковска околия, въ с. Г. Озирово, сѣщата околия

2) Марко Милошевъ, отъ с. Озирово въ с. Ковачица.

3) Първанъ Плевъ, отъ с. Хаджи-Махла въ с. Милине.

4) Ангелъ Ивановъ, отъ с. Спанчевци въ с. Хаджи-Махла.

5) Зафиръ А. Поповъ, отъ с. Д. Озирово въ с. Спанчевци.

6) Димитъръ Гоговъ, отъ с. Д. Вѣреница въ с. Лехчево.

7) Иванъ А. Поповъ, отъ с. Борорци въ с. Люта.

8) Никова Каменовъ, отъ с. Нобо-Село въ с. Видлици.

9) Юрданъ Евстатиенъ, отъ с. Видлици въ с. Г. Вѣреница.

10) Георги Поповъ, отъ с. Стидено-Буче въ с. Безденица.

11) Никола Георгиевъ отъ с. Лѣхчево въ с. Ердия.

12) Георги Геновъ, отъ с. Ердия въ с. Стуюено-Буче.

13) Хр. Стефановъ, отъ с. Охридъ въ с. Протитовци.

14) Аница Тодорова, от г. Берковица въ Фердинандъ.

15) Анани Иванова, отъ с. Д. Цѣровица въ с. Гаганица.

16) Маринъ Стефановъ, отъ с. Гушанци въ с. Заножено.

17) Владимиръ Ивановъ, отъ гр. Ломъ въ гр. Берковица,

18) Теодоръ Георгиевъ, отъ гр. Ломъ въ с. Чипоровци.

Съ приказъ № 1486 отъ 2 Септемврий *прѣмъстватъ* се отъ 1 Септемврий отъ една община въ друга слѣднитѣ учители въ Свищовското учебно окръжие:

1) Ангелъ Живковъ, отъ с. Д. Студена въ с. Саржакъ.

2) Никола Станчевъ, отъ Караманово Чауково.

3) Боянъ Милинчевъ, отъ Вардимъ въ Трънчовица.

4) Евстатий Стояновъ, отъ Татари въ Коидовица.

5) Симеонъ Кърджиевъ, отъ Свищовъ въ Никоповъ.

Съ приказъ подъ № 1393 отъ 31 Августъ *уволява*тъ се отъ 1 Септемврий Мария Юрданова, основна учителка въ г. Силистра и Стефана Бодачева, учителка при забавчицата въ сѣщия градъ.

(Смѣна)

ЛЮБОПИТНИ.

— Какво количество бира се изразсходва въ цѣлия свѣтъ? Въ 1894 год. произведено е въ 44531 пивоварници не по-малко отъ 207 милиона 361258 хектолитра-ливо, докѣтъ пѣкъ въ 1893 г. е произведено 204 милиона и 600390 хектолитра. Споредъ това произвеждането на бирата се увеличава. Само държавнитѣ съкровища сѣ получили добрата суммица отъ 492942522 марки. На първо мѣсто по произвеждане на бирата стои Велика Британія и Ирландія и послѣ Баварія. Баварията има 9240 пивоварници, а произвежда 52 милиона 774323 хектолитра, отъ които по-голямата частъ се изнася въ странство. Най-малко расходватъ бира Индийцитѣ, у които на една глава се пада 0.029 лит. бира.

— Нова Еврейска секта въ Россія. Въ Россія е основана нова еврейска секта подъ название Нови Израилъ. Тѣзи секта отхвърля разисепенията на стария вѣтъ по талмуда и не признава постѣднии. Слѣдующитѣ исповѣдания признава тая секта: 1) петитѣ Мойсеви книги, 2) понеделникитѣ считатъ за първия дѣнь на седмицата и празнуватъ недѣлката; 3) отхвърлятъ обрѣзаниято; 4) молитвитѣ ще се наредѣтъ по талмуда, но съобразно новата секта; 5) синагогитѣ ще се именуватъ Нови Израилъ; 6) ще се ѣде всѣкакво месо, каквото ѣдѣтъ и християнитѣ; 7) Руския езикъ се приема за домашенъ; 8) ще изпълняватъ всичкитѣ граждански обязанности, а особено военната тежба; 9) членовеѣ на тѣзи секта не смѣятъ да лѣжатъ; 10) Новия Израилъ, като секта, ще се организира, когато правителството подобри правилата; 11) сектата иска пълно ползуване съ граждански права, а особено разрѣшение за смѣсени бракове; 12) за разлика отъ Талмудиститѣ, сектантитѣ ще носѣтъ знакъ на облѣклото си. Всичко това е жубаво и може да стане, ала на туй могло би да се приложи тая наша поговорка: „вѣлѣтъ косата си мѣнява, но табията никогажъ“.

— Какъ е станалъ тютюнѣтъ. Сѣществува слѣдующата арабска легенда за тютюня:

Единъ дѣнь пророка е минавалъ прѣзъ нѣкакво поле и намѣрилъ една смързната змия. Пъленъ той съ съжаление, повдигналъ ѣкъ къмъ себе си и ѣкъ стопилъ. Когато змията се съживила, казала на пророка: Божий пратениче, знай, че сега ще те ухапж.

— Защо да ме ухапешъ? Запиталъ пророка.

— За това, за гдѣто твой родъ унищожавя мой родъ и за гдѣто людѣтъ се стрѣмѣтъ да унищожѣтъ всичкитѣ змии.

— П твой родъ не мисли добро на човѣшкия и постоянно съ него е въ борба—казалъ пророка. Тогава какъ можешъ да бѣдешъ не признателна и толкозъ скоро да забравилъ, че прѣди малко те избавихъ отъ смъртъта?

— Признателность нѣма на тоя свѣтъ, отговорила змията, ако сега не те ухапж, то ти или другъ нѣкой човѣкъ бихте гледали да ми счуните главата. Кѣлжх се въ Бога, азъ ще ухапж!

— Когато въ Бога се заклѣвашъ, тогава ето ти—и пророкътъ пружилъ ржката си, а змията ѣкъ угриза.

Но той изписа кръвѣта отъ ржката и исплюва отровата на земята.

А отъ това мѣсто изникна билка, която въ себе си съдържа зминѣтъ отровъ и пророково милосердие. Людѣтъ нарѣкохъ тая билка *тютюнъ*.

Дванадесетъ индийски заповѣди за женитѣ.

I. На земята нѣма другъ богъ освѣнъ човѣка.

II. Човѣкъ, макаръ и да е старъ, грозенъ, отгратителенъ, разсипникъ по любовницѣ — жената е длъжна да го почита, като своя мжжъ, господаръ и богъ.

III. Каквото е съ жената раждаю, то е длъжно да слуша, като момиче бащата, като женѣ мжжѣтъ, като вдовца своитѣ дѣца.

IV. Всѣка оженена жена трѣбва да отбѣгва, щото човѣцитѣ, които сѣ надарени съ душевни или тѣлесни недосѣтѣщи, да ги сравнява съ каквото и да е.

V. Жената не трѣбва да си позволя-

ва да ъде заедно съ своя мъжъ, но да ъде онова, което слѣдъ неговата трапеза остава.

VI. Когато мъжътъ се смѣе и жената да се смѣе, да плаче, когато и той плаче.

VII. Жената, макаръ и да е отъ най-висшата класа (наста), трѣбва да готви истия за-свой мъжъ съ собственитѣ си рѣци.

VIII. Жената, за да се хареса на своя мъжъ, трѣбва да си кѣпе въ чиста вода осата.

IX. Ако мъжътъ отиде на пѣкѣжъ, жената трѣбва да пости; да спи на земята, отъ смѣхъ и шегъ да се отстранява.

X. Когато се завърне мъжътъ ъ, нека му излѣзне радостно на срѣща и му даде смѣтка за своето поведение, думи и мисли.

XI. Когато пѣкоганъ ъ се скара, нека му поблагодари за това.

XII. Когато по пѣкоганъ ъ бие, нека търпеливо прѣмѣлчи, да му цѣлуе ръката и да помолчи да ъ прости, за гдѣто го е разсърдила.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3195

На основание изпълнителния листъ № 9188 отъ 23 Септемврий 1894 год. издаденъ отъ I Варнен. Мир. Сѣдия, въ полза на Варнен. Земледѣлческа Каса противъ Варненцитѣ Анастасъ и Софий Герби за 740 лева, лихви и др. разноси, обявявамъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване обявлението ми № 3116 отъ 21 Септемврий т. г. въ „Държ. Вѣстникъ“ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ Варна долѣозначенитѣ имоти, продажбата на които ще трае (31) день, слѣдъ тоя срокъ ще има правонадаване 5% въ 10 дня, тѣ сж: едно лозе въ Варненскитѣ лози, въ мѣстността „Шашкиларъ“, между съседитѣ: Кюркчу Тодоръ, длѣжницитѣ, Димитръ Савваджикъ и пѣтъ, състояще отъ три уврата, оцѣнено за 100 лева, едно лозе въ сѣщитѣ лози, мѣстность „Теке-Караачи“ називаема още „шашкиларъ“ отъ девѣтъ уврата, между съседитѣ: Яни Курю-Коста, Анастасъ Манологлу, Т. Йелѣзовъ, длѣжницитѣ и пѣтъ, оцѣнено за 2000 лева. Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнкитѣ. Заинтересованитѣ могатъ да се явяватъ въ присѣственитѣ дни и часове за наддаване.

Варна, 30 Септемврий 1895 г.

Сѣд. Приставъ: Г. Захариевъ.

3—964—3

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 4248

Подписанный, Ж. Ивановъ, П. Сѣдеб. Приставъ при Варненскій Окрѣженъ сѣдъ, на Балчикскіи Участъкъ, на основание чл. чл. 1004-1025 отъ гражданското Сѣдопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ вѣстникъ „Черно Море“, до 31 день и съ право наддаване 5% въ 10 дневенъ срокъ въ гр. Балчикъ ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Иванъ Миндовъ отъ С. Аканджий, състояще отъ отъ единъ дамъ единетаженъ съ една ода, направата отъ камани, до него зимникъ съ двѣ отдѣления, единъ хамбаръ, направата имъ отъ прѣти и покрити всичкитѣ съ сазъ, въ двора има единъ кладенецъ, всички построени на дворно мѣсто, отъ 2 уврата, двора обграденъ съ камани, при съседитѣ: пѣтъ, бозъ, Ешрефъ Х. Алиевъ и праздно мѣсто. Помепатий имотъ се намѣрва въ с. Аканджий и ще се продава за удовлетворение исктъ на Пв. Ивановъ отъ С. Дели-Юсуф-Корусу, по изпълнителный листъ № 4700 отъ 19 Декемврий 1893 г. на Балчикскій Мир. Сѣдъ, 500 л. лихвата по 12% отъ 10 Септемврий 93 г. разноси 25 лева и 50 ст. и тѣзи които ще послѣдватъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитѣ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣкъ присѣственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

гр. Балчикъ, 4 Октомврий 1895 г.

П. Сѣдеб. Приставъ: Ж. Ивановъ

3—696—2

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА

ВЪ ГР. РУССЕ

Балансъ на 30 Септемврий 1895 год.

А К Т И ВЪ	лева	ст.	П А С С И ВЪ	лева	ст.
Наличностъ въ Кассата и при разни Банки въ полици	221031	68	Капиталъ	10000000	—
Невнесенъ Капиталъ	8782506	97	Текущи смѣтки лихвени	409771	04
Портфейлъ	1201364	82	Депозирани полици	487460	70
Текущи смѣтки безлихвени	190958	69	Прѣводи & Акредитиви	15533	25
Специални текущи смѣтки	521831	72	Влогове срочни и безсроч.	10765	85
Заеми срѣщу залогъ	17531	45	Чужди полици за инкассо	7773	81
Движими и недвиж. имоти	4405	35	Лихви и Комиссионъ	44865	16
Общи разноси	6955	15			
Разни	29584	01			
	10976169	84		10976169	84

1—988—1

Въ антеката „Р. Русевъ“ пристигна прѣсно Нарвежско моруново масло.

Р. Русевъ-Аптекарь-Варна,

3—987—1

Търси се учителъ по Нѣмски който да говори Фрѣнски или български, за споразумѣние до администрацията.

Р. Русевъ-Аптекарь-Варна.

3—986—1

Варненско Комендантско Управление.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 349

Варненското Комендантско Управление изѣстия на интересующитѣ се, че споредъ прѣдписанието на Военното Министерство отъ 11 того подъ № 8465, произведени търгъ на 11 Септемврий т. г. за распродаване на мѣстата въ Илджъ Табия не е утвърденъ касателно продажбата на мѣстата подъ № 6, 10, 12, 25, 71, 72, 5, 11, 21, 22, 33, 34, 35, 36, 37 и 65 съ цѣна два и по-малко лева, за което на 9 и 10 Ноемврий т. год. въ Комендантското Управление въ гр. Варна ще се произведе търгъ съ лично наддаване за распродаването на горнитѣ мѣста отъ ново.

Переторжката ще се произведе на 11 сѣщия мѣсець въ случай 5% над. Желаящитѣ да взематъ участие въ търга, трѣбва да се съобразяватъ съ закона за публичнитѣ търгове.

Поемнитѣ условия и плана на самитѣ мѣста могатъ да се прѣгледатъ всѣкъ присѣственъ день въ работното врѣме въ канцеларията на казанното управление.

Отъ Управлението.

2—985—1

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3321

На основание изпълнителния листъ № 963 отъ 29 Януарий 1886 год. издаденъ отъ I-й Варненскій Мировий Сѣдия, въ полза на покойния Стерю Петровъ противъ Ивана Евстратиди отъ сѣщия градъ, сега въ Романия съ неизвѣстно мѣстожителство, за 28 т. лири прѣдвиденитѣ въ листа лихви и др. разни и др. разноси, обявявамъ, съгласно чл. 1021, 1025 отъ гражданското сѣдопроизводство и слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ вѣстникъ „Черно-Море“ ще продавамъ публично въ канцеларията си, долоозначенитѣ длѣжникови недвижими имоти, чиято продажба ще трае 31 день, слѣдъ тоя срокъ правонадаване 5% въ 10' деня, тѣ сж: 1) 1/2 часть отъ една нѣща Варна II уч. № 75, между съседитѣ: насѣдницитѣ на Мухтаръ Панайотаки, Мумджи Теохари, Фитактоглу Янаки, Балчиклъ Димитри и пѣтъ сѣдана на около 96 кв. мѣтра, двуетажна, отъ дървено керпиченъ и камененъ материалъ, покривъ керемиденъ, съ 5 стаи, килеръ и салонъ; оцѣнена 12-та часть за 208³³100 лева; 2) 1/2 часть отъ едно праздно мѣсто въ Варна, I уч. до № 94, между съседитѣ: Ст. Иванчиевъ Муриджоглу Николаки и пѣтъ, цѣлото е отъ 17 кил. метра

оцѣнена 12-та часть за 41 левъ 66 ст. 3) 1/2 часть отъ едно лозе въ Варненскитѣ лози мѣстность „Кемаръ-Дере“, между съседитѣ: Янула Костова, Мари-ори Янакева Форова, Теохари К. Мумджиоглу, Десина Господинова и Дере, състояще цѣлото отъ 3 1/2 стари уврата, оцѣнена 12-та часть за 32 1/2 лева. Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнкитѣ. Заинтересующитѣ могатъ да се явяватъ въ присѣственитѣ дни и часове за наддаване.

Варна, 16-й Октомврий 1895 г.

Сѣдебенъ Приставъ: Г. Захариевъ

3—975—2

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3299

На основание опредѣлението отъ 23-й Юний и 18 Септемврий т. г. на Варненскій Окр. Сѣдъ, обявявамъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване обявлението ми № 3300 отъ 12-й Октомврий т. г. въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ публично въ канцеларията си въ Варна долѣозначения неподѣлимъ недвижимъ имотъ, чиято продажба ще трае 31 день, слѣдъ това врѣме, съ правонадаване 5% въ десетъ дня, принадлежащъ на Варненцитѣ Димитръ, Аристотель, Ерифили, Домни и Андонъ Панайотови, той е: Една нѣща въ Варна, II уч. № 551, между съседитѣ: Янаки Дюковъ, Майдаровъ Хазариякъ, стаята на Домни Панайотова и пѣтъ, едноетажна, съ двѣ стаи, отъ дървено-керпиченъ материалъ, покривъ керемиденъ, сѣдана на около 24 кв. метра, съ дворъ отъ около 50 кв. метра, оцѣнена за (600) лева, отъ която цѣна ще почне наддаванетоъ. Заинтересованитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ присѣственитѣ дни и часове за наддаване.

Варна, 12 Октомврий 1895 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Г. Захариевъ.

3—976—2

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3323

Обявявамъ на заинтересованитѣ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване обявлението ми № 3323 отъ 16 Октомврий т. г. въ „Дър. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ публично въ канцеларията си долѣозначенитѣ недвижими имоти, принадлежащи на покойния Варненецъ Панайотъ Х. Кирияковъ, тѣ сж: 1) Едно лозе отъ 9 1/2 декара въ мѣстността „Ачиларъ“, помежду съседитѣ: Асарето Сакалука, Георги и Янко Х. Кириякови, раздѣлено на три парчета, находяще се въ Варненскитѣ лози, оцѣнено за 1725 лева; 2) Половината отъ една нѣща въ Варна, I уч. № 375, между съседитѣ: Насѣдницитѣ на Никола Х. Кирияковъ и отъ двѣтѣ страни пѣтъ, състоица отъ четири стаи, на двѣ отдѣления, отъ дървено-керпиченъ материалъ, покривъ керемиденъ, сѣдана на около 75 кв. метра, съ дворъ отъ 50 кв. метра, оцѣнена половината за 750 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнкитѣ. Заинтересованитѣ могатъ да се явяватъ въ казаното врѣме въ канцеларията ми въ присѣственитѣ дни и часове за наддаване.

гр. Варна, 16 Октомврий 1895 г.

Сѣдебенъ Приставъ: Г. Захариевъ.

3—977—2

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3324

На основание изпълнителния листъ № 2517 отъ 3 Ноемврий 1894 год. издаденъ отъ I Варнен. Мировий Сѣдия, въ полза на Иванка Тетрадова отъ Варна, противъ Гарабетъ Маркаровъ отъ сѣщия градъ за 110 лева, лихви и др. разноси, обявявамъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване на тоящето въ „Черно Море“ и съобразъ съ членове 1021, 1025 и 1037 отъ Гражданското Сѣдопроизводство ще продавамъ публично въ канцеларията си долѣозначенитѣ длѣжникови недвижими имоти, които продажба ще трае 31 день слѣдъ това съ правонадаване 5% въ 10' деня, тѣ сж: 1) 1/2 часть отъ една нѣща въ Варна, II уч. № 749, едноетажна отъ дървено-прѣстенъ материалъ, покривъ керемиденъ, съ двѣ стаички, сѣдана на около 50 кв. метра, съ дворъ отъ 30 кв. метра, оцѣнена 100 лева; 2) 1/2 часть отъ едно лозе отъ около 1 декаръ, въ тукашнитѣ лози, мѣстность „Малка-Кокарджа“, между съседитѣ: Илиякъ-Вей, Сѣлѣкъ, Есадаа, Ме медаа и Белберъ, оцѣнено 40 лева. Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнкитѣ и съ маление отъ тѣхъ, е. може да се наддаватъ и по до. ако това пожелае наддавачитѣ. Заинтересованитѣ могатъ да се явяватъ въ Канцеларията ми въ присѣственитѣ дни и часове за наддаване.

Варна, 16-й Октомврий 1895 г.

Сѣдеб. Приставъ: Г. Захариевъ

3— —2

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 4539

На основание изпълнителния листъ № 7843 отъ 10 Декемрий 1891 год. издаденъ отъ Варненскій Окр. Сѣдъ, въ полза на Илия П. Ивановъ отъ Варна, противъ Козлудженеца Василь Дачевъ, за 13465 гроша разноси и лихви отъ 1-й Мартъ 1889 год. обявявамъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване обявлението ми № 45 отъ 14-й Октомврий т. г. въ „Дър. Вѣстникъ“ ще продавамъ публично въ канцеларията си долоозначения недвижимъ имотъ, чиято продажба ще трае 31 день, слѣдъ това съ правонадаване 5% въ 10' деня, той е: Една воденица до селото Николаевка, на селската ка, каменна постройка, покривъ керемиденъ, съ единъ камѣкъ, зданието състои отъ салонъ, гдѣто е камѣкътъ едно двѣтажно здание до него, горѣ съ една стаа, отъ долѣ съ хамбаръ, съ една ливада до нея отъ ок. 24 декара, между съседитѣ: училинитѣ ниви, Георги Николовъ, Георги Арабаджі Атанасовъ, и Златанъ Древъ, оцѣнени за 4800 лева, отъ г. ще почне наддаванетоъ. Заинтересованитѣ могатъ въ казаното врѣме явяватъ въ канцеларията ми присѣственитѣ дни и часове за наддаване.

Варна, 14 Октомврий 1895 год.

Сѣдеб. Приставъ: Г. Захариевъ

3— —2

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 3197

Обявявамъ на интересующитѣ въ канцеларията на Варненскій Окрѣженъ Приставство, че се продава публиченъ търгъ долоозначения имотъ и то слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване обявление № 3190 „Държ. Вѣстникъ“ и ще трае 31 день слѣдъ този срокъ съ правонадаване 5% въ 10' деня, принадлежащъ Варненцитѣ: Ив. Вичевъ, Алпи Ив. и Тодоръ Стойкови, той е: една нѣща въ Варна, II уч. № 294, между съседитѣ: Манолъ Георгиевъ, Унджу И. Унджу Никола и пѣтъ, построенъ два етажа отъ дървено-керпиченъ материалъ, покривъ керемиденъ, в нии етажъ съ двѣ стаи и антресоли, долния съ една стая и изба, съ дворъ около 60 кв. метра, въобще цѣло здание е полусборбено, оцѣнено за 4 лева, отъ която ще почне наддаванетоъ. Този имотъ ще се продаде по пенимостъ въ полза на притежателитѣ. Заинтересованитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ Варненскитѣ присѣственитѣ дни и часове за наддаване.

Варна, 30 Септемврий 1895 г.

Сѣдебенъ Приставъ: Г. Захариевъ

3—974—2